

Fiskets Gang

16 uke 34
1988

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

74. ÅRGANG
Nr. 16 – Uke 34 – 1988
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:
Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:
Per-Marius Larsen
Ingrun Myklebust
Nils Torsvik

Ekspedisjon:
Dagmar Meling
Froydis Madsen

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5002 Bergen
Telf.: (05) 20 00 70
Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5 05 28 57, på konto nr. 0616 05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr 170,- pr. år. Denne pris gjelder for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 300,- pr. år. Utland med fly kr. 350,-
Fiskerifagstudenter kr. 100,-

Annonsealg:
SELVIG PUBLISHING A/S
POB 9070 Vaterland, 0134 Oslo 1
Telefon (02) 42 58 67
Telefax (02) 60 89 73

PRISTARIFF FOR ANNONSER:
1/1 kr. 3.900,- 1/4 kr. 1.200,-
1/2 kr. 2.000,-
Eller kr. 6,50 pr. spalte mm.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold – CONTENTS

Seminar: Sameksistens olje – fisk?	3
– Seminar: Coexistence oil – fish?	
Nytt fra Fiskeridepartementet	7
– News from the Ministry of Fisheries	
Fiskerinæringa må få meir stabile rammevilkår	8
– The fishing industry must get more stable financial terms	
10.000 hummeryngel utsatt i Austevoll	10
– 10.000 lobster fry have been stocked at the coast of Austevoll	
Kvalitet og bekvemmelighet står øverst på forbrukernes kjøpeiste	12
– Quality and convenience top consumers shopping lists	
Fiskehelseforvaltning – på Adamstua, i Bergen eller i Tromsø?	15
– The administration of fish health – to be placed in Oslo, Bergen or Tromsø?	
J-meldinger	17
– Laws and Regulations	
Statistikk	22
– Statistics	

Redaksjonen avsluttet fredag 19.08.88

Forsidebildet er tatt av Thor B. Melhus. Motiv fra Rong i Øygarden.

Seminar:

Sameksistens olje – fisk?

Fra venstre: Robert Allen, Edvin Bakkevik, Steinar Olsen, ordstyrer Finn Bergesen jr., Knut O. Dæhlin, Gordon B. Picken, Roald Sætre og Lars Føyn.

På den første seminardagen under "Nor-fishing'88" var temaet "Konkurrerende bruk av havet: Olje – fisk – fangst". Representanter fra norsk og skotsk fiskeriforskning, fiskerne og oljemyndighetene holdt foredrag.

Som svar på hva som skjer etter at et oljefelt er forlatt, fikk tilhørerne en presentasjon av alternativ utnyttelse av olje-installasjoner. Dette er et aktuelt konsentrasjonsfelt for skotske forskere. Norske fiskeriforskere uttrykte optimisme med henhold til faren for negative virkninger på livet i havet fra oljeforurensning. De norske forskerne avdramatiserte til en viss grad de negative effektene som oljevirkksomheten har på fiskeressursene. Representanter for fiskerne stilte seg heller uforstående til dette, og var kritisk til alternativ utnyttelse av olje-installasjonene. Kritik ble også tildelt oljemyndighetene, som ble beskyldt for useriøs behandling av problemene som fiskere har fått som følge av oljevirkksomhet.

Foreleserne på seminaret var ekspedisjonssjef Knut O. Dæhlin, Olje- og Energidepartementet, forskerne Roald Sætre og Lars Føyn fra Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt, forskningssjef Steinar Olsen, Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt og Dr. Gordon B. Picken, Aberdeen University Marine Studies, Aberdeen, Scotland.

Seminaret ble avsluttet med paneldebatt, der Edvin Bakkevik i Norges Fiskarlag og Robert Allen fra den skotske fiskerorganisasjonen holdt forberedte innlegg.

"Konsekvenser for marine ressurser"

Dette var tema i foredragene til forskerne Lars Føyn og Roald Sætre fra Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt. Føyn åpnet sitt innlegg med å si at engstelsen blant forskerne for skade på det marine liv som følge av oljesøl har blitt mindre, etter at de har fått mer kunnskap om hva som skjer.

Forsøk som forskerne har gjort for å teste fiskens toleranse overfor oljesøl, har gitt oppsiktsvekkende resultater. Det er almen oppfatning at egg og larver tolerer oljesøl minst. Til forskernes store forbauselse viste forsøk at egg og larver av sild ikke tok skade av å bli utsatt for oljekonsentrasjoner på 50 ppb (Parts per billion). Dette er imidlertid resultat etter kun en sesong, og undersøkelsene på dette feltet fortsetter. Lodde har også stor toleranse overfor oljesøl, ifølge foreløpige under-

søkelser. For torsk viste det seg at egg og larver under 30 mm tok skade av oljekonsentrasjoner på 50 ppb WSF (Water Soluble Fraction). Dette resultatet har forskerne kommet fram til etter 6 års forskning.

Utbredelse

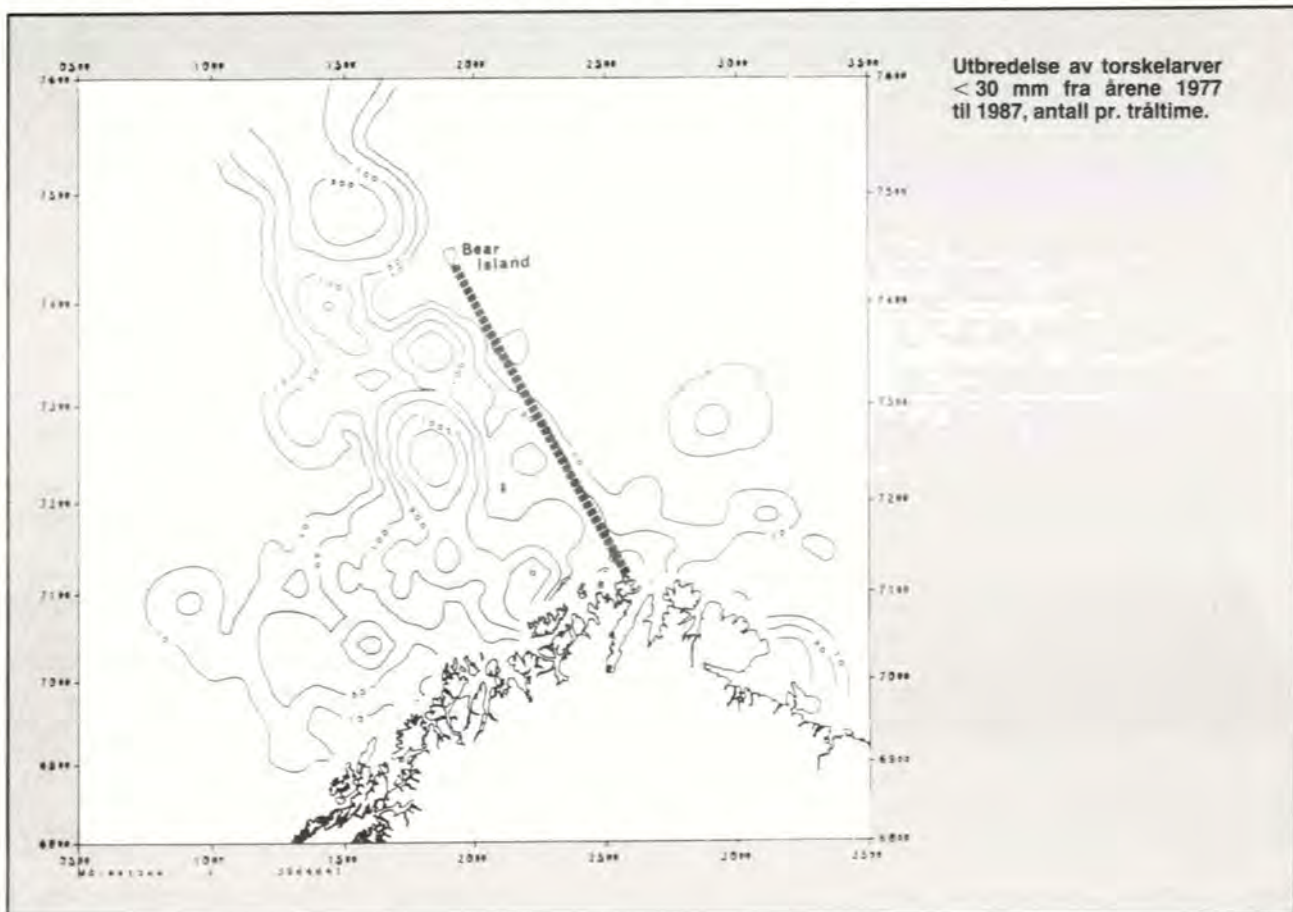
– De viktigste områdene for fisk er også interessante for oljevirksomheten, avsluttet Lars Føyn sitt innlegg. Han henviste særlig til de viktige gyteområdene for torsk i området ved Tromsøflaket. Tellingene av torskelarver under 30 mm viste at de finnes i store mengder i dette området. Konsekvensene ved en eventuell oljekatastrofe her vil følgelig bli alvorlige.

Tellingene forskerne har gjort viser imidlertid at en kan trekke en grense fra Bjørnøya til Nordkapp, der en øst og nord for denne grensen ikke har funnet torskelarver under 30 mm. Forskerne regner med at oljeutslipp øst og nord av dette området ikke

vil ha innvirkning på torsk. Når torskelarvene vandrer lenger øst inn i Barentshavet, har de nådd en størrelse som gjør at de ikke tar skade av å komme i kontakt med olje. Forskerne ved Havforskningsinstituttet understreker imidlertid at den ovennevnte grensen kun er dratt på bakgrunn av opplysninger om selve torskelarvene. Mulig matmangel for torskelarvene som følge av at oljeutslipp kan ha effekt på dyreplankton, er ikke tatt med i beregningene.

HELP

Forsker Roald Sætre påpekte at gytefelt for viktige kommersielle arter finnes langs store deler av Norskekysten. Mange av de samme områdene har også blitt interessante for oljeindustrien. Stor forskningsinnsats er allerede nedlagt, og vil fortsette i årene som kommer, for å finne evt. innvirkning av råolje på fiskens utvikling. Med slik viten kan forskerne bedre bistå med informasjon når boreområder skal fastsettes. Til bl.a dette arbeidet er det bevilget 40 mill. kr. fra fiskerimyndighetene, kanalisert gjennom Havforskningsinstituttets egg og larveprogram (HELP), fordelt på fem år. Programmet startet i 1986 og går fram til 1990.

Behandling til våren

Ekspedisjonssjef Knut O. Dæhlin var Olje- og Energidepartementets representant på seminaret. Han beklaget at Fleischerutvalget hadde brukt så lang tid på å komme fram til en utredning m.h.t. erstatningsordning for fiskerne ved tap av fiskefelt. Dæhlin grunnla dette med at utredningen inneholdt spørsmål av politisk og kontroversiell art. Han bedyret at saken ikke bevisst hadde blitt trenert. Han kunne ellers opplyse at saken ville

presenteres for Stortinget i proposisjonsform i høst, for så å bli behandlet til neste vår. Det var tidligere planlagt at saken skulle legges fram for stortinget i vår.

Dæhlin påpekte nødvendigheten av samarbeid mellom olje- og fiskerinæringen. Oljenæringen alene kunne ikke løse alle problemene. Han forsikret om at de på oljesiden tok disse spørsmålene alvorlig.

Oljeinstallasjonene størst skade i nord

I sitt foredrag sa Stienar Olsen fra FTFI seg enig i at farene for de marine ressursene som følge av oljevirkosomhet ikke var så store som en tidligere hadde antatt. Men ifølge Olsen er det likevel klart at selv voksen fisk i høyeste grad blir påvirket av oljeaktiviteten.

– Den forskning som har vært utført fra norsk side har vært for ensidig og nesten bare vært fokusert på forurensning. Vi har i dag dårlig viten om det som skjer hvert sekund, hver dag i sjøen. Vi vet at alle undersjøiske installasjoner samler fisk, og er såkalte "fish magnets".

Steinar Olsen, FTFI.

Betydelige mengder

Olsen opplyste at en ikke har nøyaktige data på hvor mye fisk som samler seg rundt oljeinstallasjonene, men at det er betydelige mengder, er det ingen tvil om. En har lite kunnskap om hvilke faktorer som resulterer i at fisken samler seg her. Ubemannete strukturer ser ut til å samle like mye fisk som de installasjonene som er i drift.

Vandringsmønster

Når det gjelder skadevirkninger for kommersielt fiske, mener Olsen at disse kan være større i de nordlige havområdene enn i Nordsjøen. Dette på bakgrunn av at fiskens vandrings-

mønster er mer ensartet i nord enn lenger sør.

– I Nordsjøen finnes det mange ulike fiskebestander med forskjellige vandringsruter fra gyte- og næringsområdene eller omvendt. I Nord-Norge er situasjonen drimot at de store og viktige bestandene av skrei, hyse og sei alle må passere det forholdsvis smale bank-området utenfor Troms fylke når de er på gytevandring.

Steinar Olsen uttrykte bekymring for hva oljeaktiviteten kan ha å si for kommersielt fiske:

– De tradisjonelle vinterfiskeriene etter torskefisk i Nord-Norge er sterkt koblet til de normale vandringsmønstrene for gytefiske. Når det opptrer betydelig avvik fra disse, så har det

Pessimisme blant skotske fiskere

Robert Allan, leder for skotenes fiskerorganisasjon "Scottish Fishermen's Federation", uttrykte et langt fra lyst syn på situasjonen for skotske fiskere i forbindelse med oljevirkosomheten. Ifølge Allan har ikke fiskerne noe de skulle ha sagt når oljefelt utlegges, og situasjonen ser ikke ut til å bli bedre.

Pessimismen som råder blant skotske fiskere har fått ny næring etter at "the Petroleum Act 1987" for framtiden vil gi oljeselskapene nærmest fritt spillerom m.h.t. å fjerne oljeinstallasjoner etter at de er tatt ut av drift. Utformingen av den nye loven vil ifølge Allan gjøre det til en frivillig sak om et selskap skal fjerne installasjonene helt, delvis eller ikke i det hele tatt.

De skotske fiskerne har nå mistet tolmogigheten, og en følge av dette er at de har nektet å være med på å plukke ut felt som kan legges ut for oljevirkosomhet. De begrunner dette med at alle områder er av avgjørende betydning for fiskerne. Skotske fiskere er bitre, fordi deres interesser ikke har blitt ivaretatt som lovet da utbyggingen av oljefelt startet. Britiske myndigheter har heller ikke villet gi fiskerne erstatning for tap av utstyr eller andre skadevirkninger som følge av oljevirkosomheten.

gjør hatt negativ effekt på fisket. Det er derfor vel tenkelig at framtidige oljeinstallasjoner utenfor Nord-Norge kan påvirke vandringsstid og -mønster for de viktigste fiskebestandene i en slik grad at de kommersielle fiskeriene blir merkbart påvirket, selv om endringene i vandringsmønsteret isolert sett kan synes ganske små.

Forskning

For framtiden etterlyser Olsen at det settes i gang forskning om oljeinstallasjonenes virkninger på fiskens normale utbredelse og vandringer, samt om virkningene på det kommersielle fisket.

Britiske havforskere: Gi kunstige rev en sjanse!

Ved havforskningsseksjonen til Aberdeen University er forskerne opptatt med å finne ut hvordan en best kan utnytte oljeinstallasjoner som tas ut av drift. Argumentene er klare: Skattebetalerne må betale for prosessen det er å avslutte oljeboringen på et felt. Stålet plattformene bygges av er av førsteklasses kvalitet og er beregnet å vare i minst 100 år. Forskerne ved universitet i Aberdeen mener derfor det må finnes nyttigere ting å bruke dette stålet til enn å selge det som skrap til bunnpris, eller dumpe det på steder der det ikke har noen videre nytte. Ifølge Dr. G.B. Picken ved Aberdeen University bør muligheten for å lage produktive, kunstige rev av dette stålet utforskes.

Forskerne ved Aberdeen University i Skottland har planene klare for å starte forsøk med oppbygging av kunstige rev av tidligere olje-stål. G.B. Picken ser for seg muligheter for et framtidig fiske med stillestående redskap ved slike rev. Nå står det bare igjen å overbevise britiske myndigheter, oljekompanier og ikke minst fiskere. Det siste byr gjerne ikke på minst besvær, skal en dømme etter innlegget som lederen for den skotske fiskerorganisasjonen holdt på seminaret i Trondheim.

G.B. Picken viser til amerikansk og japansk erfaring i å bygge kunstige rev av tidligere oljeplattformer. Han mener det samme kan gjøres med plattformene i Nordsjøen, i hvert fall i vestlige deler, hvor det er mye muddergrunn og ikke for dypt.

Flere muligheter

Det er flere forslag til hvordan en kan utnytte installasjoner som er tatt ut av drift. Forskerne i Skottland ser for seg to muligheter: Å benytte seg av konstruksjonene der de står plassert i sjøen, eller å flytte dem til et annet egnet sted. Om plattformen brukes på stedet, er det mest aktuelt å ta av øverste del og evt. plassere den ved siden av rotstrukturen på bunnen.

Picken ser for seg følgende fordeler ved en slik løsning: – Begroing – ansamling av fisk, – en viss økning i fiskebestanden, – økning i størrelsen på fisken, – sjøbunnen i området

Gordon B. Picken ved Aberdeen University har tro på videre utnyttelse av oljeplattformer.

beskyttes fra trållaktivitet. Dette siste argumentet ble senere møtt av uforståenhet fra Norges Fiskarlags utsending, Edvin Bakkevik.

Skotsk prosjekt

Dr. G.B. Picken er opptatt av at en skal prøve å gjøre det beste ut av

et problem, og har tro på at oljeinstallasjoner kan brukes etter at de er tatt ut av produksjon. Et skotsk prosjekt som skal teste nytteverdien av et kunstig rev bygget av tidligere oljeinstallasjoner, har allerede fått klarsignal. Det står igjen å få økonomisk støtte til prosjektet fra myndigheter og oljeselskaper.

Edvin Bakkevik i NF:

"Behandlingen av fiskerne hinsides et ordnet samfunn"

Det kom hardt skyts til regjeringen fra Edvin Bakkevik, styremedlem i Norges Fiskarlags landsstyre under seminaret i Trondheim. Han åpnet sitt innlegg med å kritisere at det har gått to og et halvt år siden Fleischerutvalgets innstilling lå klar, uten at saken ennå har kommet opp i Stortinget. Bakkevik kom også med kommentarer til utlysning av nye blokker som har vært gjort den senere tid.

Selv om Bakkevik er svært misfornøyd med at Fleischerutvalgets innstilling først vil bli behandlet i Stortinget tidligst neste vår, ser han ikke på forholdet mellom fiskere og oljemyndig-

heter som helsvart. I den forbindelse uttrykte han tilfredshet med påbudet om konsekvensanalyser. Bakkevik var imidlertid kritisk til at oljemyndighetene ville utlyste borefelt før konsekvensanalysene var klare. Han henviste i denne forbindelse til Olje og energidepartementets planer i Barentshavet og utenfor Møre.

Edvin Bakkevik avsluttet med å understreke at fisk er en fornybar ressurs, olje er det ikke. Han mener fiskeriene er vel verdt å satse på framfor oljevirkosomhet, både når det gjelder sysselsetting, antall arbeidsplasser og ut fra et økonomisk synspunkt.

Positiv til fjordbruksplan

Fiskeridepartementet ser positivt på at det nå er tatt skritt for å få fastlagt en fjordbruksplan for Oslo. I et brev til Byplankontoret i Oslo kommune skriver departementet at det har merket seg konklusjonen i planforslaget, der det bl.a. heter at yrkesfiskere er et viktig element i fjordlivet. Det heter også at utbygging/anlegg i fjordområdet skal skje slik at yrkesfisket blir minst mulig forstyrret.

Departementet kunne imidlertid ønske seg en noe grundigere omtale av yrkesfiskernes behov for kai- og serviceanlegg som følge av bl.a. det rike brisling- og småsildfisket som fortsatt skjer i det området høringsutkastet dekker. Som følge av dette behovet burde man vurdere å utpeke spesielt egnede områder til slik anlegg, heter det i brevet fra Fiskeridepartementet.

Kvinnerepresentant i Garantikassen

Fiskeridepartementet ønsker å utvide styret for Garantikassen for fiskere med 1 representant for Norges Fiskarkvinnelag. Dette fordi departementet finner det riktig at også Fiskarkvinnelaget er representert i dette styret. I dag har styret 8 representanter oppnevnt av Fiskeridepartementet. Departementet har nå bedt Fiskarkvinnela-

get om en uttalelse om saken, samt forslag til styrerepresentant og vararepresentant for denne.

Økt føringstilskudd

Fiskeridepartementet har godkjent at Norges Råfisklag øker satsene til brønnbåtføring av sei. For føring fra 0 til 15 nautiske mil økes satsen med 10 øre pr. kilo rund vekt, fra 15 til 45 nautiske mil med 15 øre pr. kilo, og over 45 nautiske mil med 20 øre pr. kilo rund vekt.

Oppdrettssøknads-gebyrer

Regjeringen har i statsråd 5. august 1988 fastsatt forskrift for innkreving av gebyr for behandling av søknader om oppdrettsvirksomhet.

Stortinget vedtok i sommer at slik gebyrordning skal innføres, og at satsen pr. søknad skal være 7000,- kroner.

I følge forskriften skal det ikke betales gebyr for søknader som bare gjelder overdragelse av eierandeler i konsesjoner som allerede er gitt. Fiskeridepartementet har dessuten fått fullmakt til å bestemme at det ikke skal betales gebyr for nærmere angitte typer søknader. I enkelttilfeller kan Fiskeridirektoratet frafalle gebyrkravet, når særskilte grunner foreligger.

For behandling av søknader om tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjøvann, kan Fiskeridepartementet fastsette lavere gebyrsats enn 7000,- kroner. For slike søknader kan departementet også fastsette lavere gebyr for søknader som avslås.

Gebyr må være innbetalt til statskassen før søknaden behandles, og bevis for innbetaling skal være vedlagt søknaden.

Forskriften om innkreving av gebyr trer i kraft straks. Søknader som ikke er ferdigbehandlet, og som er sendt fiskerisjefen etter 15. november 1987, blir også gebyrbelagt dersom søkeren etter forespørsel opprettholder den. Denne datoen er satt ut fra tidspunktet da planene om innføring av gebyr ble offentlige.

Inntektene fra gebyrordningen skal brukes til å øke antallet stillinger i de forvaltningsorganene som er pålagt ansvar for oppdrettsvirksomheten i Norge. Målet er at dette sammen med det arbeid som allerede er satt i gang for å bedre og effektivisere forvaltningens behandling av akvakultursaker skal kunne løse den vanskelige situasjonen forvaltningen av oppdrettsnæringen er i. Det er også et mål at gebyrordningen skal bidra til at etterspørselen etter denne typen tjenester skal bli i samsvar med det reelle behovet.

Regjeringen har hjemmel for å illegge saksbehandlingsgebyr i Forvaltningslovens § 27 a.

Annonser 87. ÅRGANG

1. **Norsk Fiskaralmanakk** er den eneste publikasjon som årlig og samlet gir ajourførte og systematiserte sammendrag av de mange lover og bestemmelser som vedrører fartøyet, seilassen og fisket. Aktuelle data blir hvert år ajourført for Almanakken av de institusjoner som stoffet sorterer under.

2. **De årlige utgaver** av «Norsk Fiskaralmanakk» anskaffes til bruk om bord i de fleste norske fiskefartøyer over 35-40 fot. Almanakkens nautiske tabellsystem nyttes ved undervisning i navigasjon for fiskere.

3. **Opplegg og utstyr** er sterkt effektivisert. I Almanakken medtas fargeplansjer for data som krever farge. Offisielt kalendarium for alle soner. Månedata for de store nordlige fiskefelter. De ajourførte sjøveisregler komplett og i kommentert sammendrag. Sidetall ca. 350.

«Norsk Fiskaralmanakk» utgis av Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme. Utgaven for 1989 er 87. årgang i ubrutt rekkefølge. Tekniske data og andre opplysninger om annonser fås ved henvendelse til Deres byrå eller direkte til Selskabets forlegger:

A.S NORDANGER FORLAG

POSTBOKS 731, 5001 BERGEN - TELEFON (05) 311 311

NORSK FISKAR ALMANAKK 1989

Annonsebestillinger mottas
nå for 1989-utgaven.

Fiskerinæringa må få meir stabile rammevilkår

Korleis skal me få ein fiskeflåte som i struktur og teknologi er tilpassa ressursgrunnlaget, og korleis kan me klara å stabilisera uttaket frå fiskeressursane. Dette var sentrale temaer for seminaret «Fiskefartøy – ny teknologi, effektivitet, kvalitet, økonomi» under Nor-Fishing'88 i Trondheim. Sentrale personar i frå forskning og næringa gav her sin framtidsvisjon for fiskerinæringa – Visjonar som bar preg av betinga optimisme i ei tid då næringa er i ein bøljedal.

Og seminardeltakarane fekk desse synspunkta presentert:

Den raude tråden som vart fulgt under seminaret «Fiskefartøy – ny teknologi, effektivitet, kvalitet, økonomi», under Nor-Fishing'88, var at det må skapast meir stabile rammevilkår for næringsverksemdene i fiskerinæringa. Foredragshaldarane, som var henta frå forskning, prosjektering og frå næringas organisasjonar, var alle opptekne av at ressursforhold, planlegging og investering i fiskerinæringa må sjåast i eit meir langsiktig perspektiv. Næringa må koma bort frå svingningane som pregar næringas historie.

«Bufferbestandar»

Havforskningsdirektør Odd Nakken la i sitt foredrag stor vekt på at fisket må tilpassast ressursgrunnlaget. Dei naturgjevne svingningane i ressursane kan vegast opp med større mengder eldre fisk i bestandane, som kan verke som ein buffer mot år med dårleg rekruttering. I dag beskattar me feil, med at me tek ut altfor mykje yngel av bestandane, var Nakken sitt budskap.

Det siste ti-året har vore prega av at me har fiska ned torskebestandane, og at me har forsøkt å byggja opp sildeb Bestandane. Det er no teikn på god rekruttering av sild både i Nordsjøen og den norsk vårgytande silda. I Nordsjøen er beskatningsgraden for hog, og det er ynskjeleg å redusera denne. Det kan ventast større fangst av norsk vårgytande sild i 1990-åra, dersom veksten i bestanden fortset dei næraste åra. Nakken viste her til at gytebestanden i år er større enn på 20 år og er no kome opp i 1.5 millionar tonn. Målet er å få den op i 2.5 millionar tonn. Resulta-

tet av gytinga i år er særst godt, men det er for tidleg å seie noko om årsklassestyrken.

Det er og teikn som tyder på meir lodde i Barentshavet. Endå er derimot ikkje bestandsveksten målbar, og vil truleg ikkje vera det før torsk og anna som beiter på lodda har «fulle mager», som Nakken uttrykte seg.

Torskebestandane redusert

Nakken var ikkje fullt så optimistisk i si framstilling av torskebestandane som for sildeb Bestandane. Dersom ein ikkje får til eit meir effektivt ungfiskevern i Nordsjøen, må fangstkvantummet reduserast ytterlegare for å sikra rekrutteringa. I Barentshavet kan bestanden av torsk auka, men dette føreset at fangstkvanta vert lågare enn tidlegare førespegla, slo Nakken fast.

Framtidsutsiktene er prega av den uvissa som er knytt til utviklinga i bestandane. Nakken understreka at det er fortsatt mykje me ikkje veit. Viten er avgjerande for at det kan gjevast betre råd som sikrar meir stabilt uttak av bestandane.

Ikkje mest mogleg fangst

Professor Anders Endal, ved Institutt for marin prosjektering, Norges Tekniske Høgskole, tok tråden opp frå Nakken sitt foredrag og viste til at det ikkje alltid kjem an på kor mykje ein fiskar, men kva den einskilde fiskar gjer med den fiskemengda han får lov til å fange. Til å oppnå eit slikt mål, må derimot rammevilkår og teknologiske føresetnada vera til stades.

- Me må stabilisera ressursuttaket med «bufferbestandar» av gytmodne årsklassar. (Odd Nakken).
- Me må få reguleringsvilkår som er tilpassa ressursar og marknadsforhold. (Anders Endal).
- Me må få konsesjonsvilkår det kan byggjast rasjonelle båtar etter. (Nils Fiskerstrand).
- Me må få meir stabile rammevilkår for næringa som kan leggjast til grunn for investering og fornying. (Leif Grønnevet).

Havforskningsdirektør Odd Nakken.

Endal meinte at det må leggjast opp til eit reguleringsystem som både tek omsyn til ressursar og marknadsforhold. Det må regulerast ut frå biologiske kriteriar innafor økonomiske forsvarlege grenser, der fiskeflåten får tilpassa seg rammevilkåra.

Måten dette kan gjerast på, er at fiskeflåten får fleire bestandskvoter, der fartøya kan tilpassa seg ein effektiv og rasjonell drift. Kvotene må kunna gjerast omsettelege, og det må opprettast ein elektronisk kvotebørs der desse kan omsetjast til andre som ynskjer å utvide sine kvoter på særskilde fiskeri. Endal meinte at eit slikt system vil gjera det mogleg for flåten å tilpassa seg endringar i rammevilkåra utan at styresmaktene blander seg inn.

Betre prosjektering

Både Endal og skipskonsulent Nils Fiskerstrand meinte at det vert via for lita tid til prosjektering av nye fiskefartøy. Årsaken til dette er dei knappe

Professor Anders Endal.

tidsfristane som reiarane arbeider under ved nykontrahering.

– Det har oppstått mange personlege tragediar på grunn av mangelfull kontrahering, sa Endal og meinte at finansieringsinstitusjonane må forlange skikkeleg prosjektering før dei går inn i nye prosjekt.

Fiskerstrand var elles oppteken av at konsesjons- og reguleringsvilkåra vert utforma slik at det kan byggjast rasjonelle einingar. Dagens system fører til urasjonelle båtar. Han stilte og spørsmål om dagens reiarar har gode nok kunnskapar om tekniske og økonomiske forhold til å avgjera fartøys- utforming.

– Reiarane må verte meir driftsorientert, heller enn å hengje seg opp i tekniske detaljar, meinte han.

Svingningar «normalt»

Svingningar er det normale, hevda generalsekretær Leiv Grønnevet i Fiskebåtredernes Forbund. Han viste i foredraget sitt at reguleringspolitikken har verka til å forsterka svingningane, heller enn å dempa dei. Ein restriktiv forvaltingslinje har ført til ei flåtefornyng i rykk og napp, i uttakt med oppgangane i ressursane, hevda han.

Skippskonsulent Nils Fiskerstrand.

Han kunne og visa at i mest heile det siste tiåret har nettoinvesteringane i fiskeflåten over 30 meter vore negativ, med store svingningar i investeringsbeløpa. Med ei avskrivningstid på fartøya på 20 år, er det berre i 1978 og i dei to siste åra at nettoinvesteringane har lege på plussida.

Stabile rammevilkår

Grønnevet etterlyste meir stabile rammevilkår for næringa, som eit middel til å utlikne desse store svingningane. I ein normalsituasjon ville nettoinvesteringane ha vore rundt null, eller svakt negativ, meinte han. Svingningar kring ein balansesituasjon vil då avspegla investeringsperiodar og konsolideringsperiodar.

Kritikken vart derimot ikkje berre retta mot regulerings- og finansieringsordningane fastlagt av styresmaktene. Han meinte og at det vart stilt for lite krav til reiarane sin eigenkapitalandel og innteningsevne for nye prosjekt. Men forholda må leggjast tilrette for å betre dette. Dette gjennom høve til fondsavsetningar, og ved å gje fiskarane tilgang til gunstige finansieringsordningar dei i dag ikkje har tilgang til, der han særleg trekte fram valutafinansieringsordninga, som eit viktig tiltak.

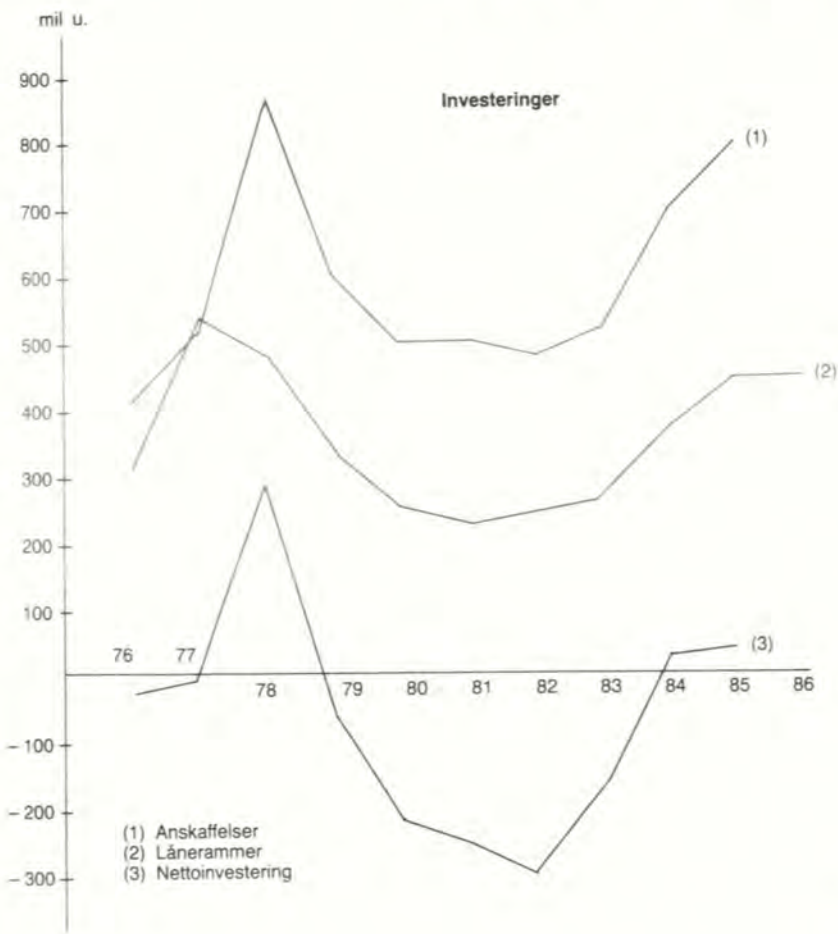

Generalsekretær Leiv Grønnevet.

Grønnevet hadde eit positivt framtidssyn på næringa. Det er viktig å koma i gang med nye reguleringsordningar i form av omstettelege kvotar og strukturtiltak. Særleg må områder som no har vorte hengande etter, prioriterast, meinte han.

Nils Torsvik

Leiv Grønnevet viste samanhengen mellom nyinvesteringar, lånerammer og nettoinvesteringar i fiskeflåten over 30 meter i sitt foredrag på Nor-Fishing'88. Bortsett frå 1978 og dei to siste åra har det vore ei negativ nettoinvestering for desse fartøya, når ein reknar ei avskrivningstid på 20 år.

10.000 hummeryngel utsatt i Austevoll

Ved Akvakulturstasjonen i Austevoll er det nylig satt ut 10.000 merket hummeryngel, som i årene frem til 1991 skal følges nøye av forskere ved stasjonen. Prosjektet «Kultivering av hummer», som er finansiert av Norges Fiskeriforskningsråd, tar sikte på å få besvart en rekke spørsmål om hummerens sårbarhet vis a vis andre arter og plass i økosystemet.

Cand. scient Gro I. Sekkelsten står for den daglige oppfølgingen av prosjektet og har laget denne oppsummeringen av prosjektets innhold.

Hummer er en ettertraktet delikatesse rundt om i verden og har vært fisket etter i lange tider. For hundre år siden ble det fisket ca. 1000 tonn i året bare i Norge. I de siste 40 årene har fangsten avtatt sterkt, den er nå nede på ca. 50 tonn, bare 5 % av fangsten for hundre år siden. Den er lett å fange og prisene er gode, så det er fare på ferde både for det tradisjonsrike fisket langs kysten og kanskje for hele arten, når det er så få igjen.

Det positive med hummer er at den lett kan oppdrettes i anlegg, fra klekking til konsumstørrelse. Derfor har det allerede lenge vært drevet forsøk med både intensivt oppdrett av hummer til markedsstørrelse og utsetting av hummeryngel i sjøen for å bedre lokale bestander. I Kanada og England drives det nå intensive forsøk både for å få hummeren til å formere seg i fangenskap, få en rask vekst eller bedre bestandene i sjøen ved utsetting.

Tidligere erfaringer

I Norge har Statens Biologiske Stasjon Flødevigen allerede i 30-årene og frem til 60-årene satt ut nyklekt hummer, men uten merkbare resultater. I de senere årene har det her i landet vært forsøkt med utsetting av ettårs oppdrettet yngel i stedet. Det antas at det er betydelig lavere dødelighet blant disse større ynglene enn de små nyklekte. I og med at de har blitt foret og holdt i oppvarmet vann, vil de også

være større enn ville slekninger på samme alder. Dette gir dem et godt utgangspunkt for rask vekst og tidligere oppnådd minstemål enn for ville hummer. Det normale er at en hummer trenger 7-8 år for å nå minstemålet. Forsøk har vist at en oppdrettshummer kan nå samme størrelse på ned til 3 år. Hummeroppdrett her i landet er avhengig av fangete rognhunner fra sjøen.

Til nå har det vært lite resultater fra utsettingsforsøk med yngel. Dette har både naturlige og tekniske årsaker. Spesielt har det vært et problem å merke den utsatte hummeren så den, selv etter flere skallskift, kan skilles fra annen hummer. Dessuten har det vært vanskelig å følge med i hvordan den nyutsatte hummeren tilpasser seg i sjøen, om den er i stand til å unngå å bli spist eller å fange mat til seg selv etter å ha blitt foret med næringsrik mat i trygge omgivelser.

Hummer-yngelen blir satt ut i sjøen via plastikkør, og yngelen blir fulgt til bunn av dykkere som observerer hvordan yngelen oppfører seg i sjøen like etter utsettingen. Det er Gro I. Sekkelsten som legger hummeryngelen i røret, og dykkeren er Arve Kristiansen.

10.000 yngel

Det er satt ut 10.000 hummeryngel, hovedsakelig ettåringer, men også noen toåringer, for å få tilstrekkelig mange. Alle disse er merket. De har fått brent et lite punkt på ryggen eller halen. Dette brennmerke vil avsettes på neste skall som et arr og være synlig også etter flere skallskifter. Hummeren tar ellers ingen skade av dette.

Ved selve utsettelsen vil det være dykkere i sjøen for å følge med hvordan hummeryngelen finner seg til rette

umiddelbart etter utsetting. Deretter vil utsettingsplassene jevnlig bli sjekket av dykkere ut resten av prosjektperioden, til 1991, for å registrere vekst og overlevelse. Det allerede eksisterende plante- og dyrelivet på utsettingsplassene er undersøkt på forhånd, for å garantere at det er livsvilkår for hummeren der. I dagene etter utsetting vil det bli fanget fisk i de samme områdene for å undersøke om hummerryngel er blitt spist. Dette blir også gjentatt senere.

Endel hummer vil bli holdt tilbake på akvakulturstasjonen. Disse vil være en kontroll for de hummerene som settes ut. Samtidig vil de benyttes i forsøk, blant annet for å se hvordan de konkurrerer om mat og skjulesteder med hverandre og andre liknende krepsdyr. Det skal også undersøkes hvordan ulike fiskeslag reagerer på nærvær av småhummer. Dette for å få en bedre oversikt over hvilke arter det er som gjør innhogg blant nyutsatt småhummer. Hummerfiskere vil neppe være noe problem i starten, da ett år gammel hummer knapt er på størrelse med en ishavsreke.

For lite minstemål

Prosjektet vil forhåpentligvis gi svar på noen av de mange spørsmålene som er omkring hummeroppdrett og utsetting. Det er viktig, også for hummerfiskeriet, at det blir brakt mer klarhet i hvordan hummer vokser opp langs kysten. I dag er minstemålet på hummer satt så lavt at de færreste oppfiskete hummerene har rukket å formere seg. Viser det seg at utsetting av hummer er en effektiv måte å bedre lokale hummerstammer på, har vi midler til å opprettholde hummerstammene langs kysten. Men for å beholde hummeren i noe større antall langs kysten må nok også minstemålet heves.

EF-miljøvernkomité til Norge

Fiskeriminister Bjarne Mørk Eidem har bedt miljøvernminister Sissel Rønbech vurdere om hun vil invitere Europaparlamentets miljøvernkomité til Norge. I så fall ville Mørk Eidem være innstilt på at komitéen også fikk en tur til Nord-Norge.

Bakgrunnen er at Fiskeriministeren har fått signaler om at komitéen selv kunne ønske en tur til Nord-Norge, for at man fra norsk side bedre kunne få fram bosettingsmessige, ressursmessige og økologiske forhold i forbindelse med norsk selfangst.

Minstemålet for hummer burde heves, mener Gro I. Sekkelsten. Særlig gjelder dette for ho-hummeren, som blir beskattet for tidlig etter kjønnsmodning med dagens mål på 22 cm.

FISKERIDIREKTORATET

LEIE AV FRYSE-/ FERSKFISK TRÅLER TIL FLERBESTANDSUNDER-SØKELSER SVALBARDOMRÅDET.

Fiskeridirektøren ønsker å leie 1 fryse-/ferskfisktråler til flerbestandsundersøkelser i Svalbardområdet i ca. 5 uker f.o.m. 12.9.88. Tøktet startes og avsluttes i Tromsø.

To prøvetakere fra Havforskningsinstitutt medfølger fartøyet under toktet. Mannskapet må være behjelpelig med prøvetakingen.

Nærmere opplysninger ved havforsker Tore Jakobsen. Tlf. 05-32 77 60.

Skriftlig tilbud med opplysninger om fartøy, utstyr, lugarforhold, bunkersforbruk og prisforlangende basert på fangstdeling sendes Fiskeridirektoratet. Kontoret for fiskeforsøk og veiledning. Postboks 185, 5002 Bergen. Innen 25. august 1988.

Kvalitet og bekvemmelighet står øverst på forbrukernes kjøpeliste

av

**Forsker Svein Ottar Olsen
Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt**

I denne artikkelen som er den andre i serien «Forum-USA», tar forsker Svein Ottar Olsen for seg trender i preferanser, produktutvikling og innkjøpsvaner. Han påpeker at kvalitet (smak) og bekvemmelighet tegner til å bli de mest sentrale kjøpskriterier på 1990-tallet. Mer enn noe annet styrer dette også utviklingen av nye produkter i USA. Mikrobølgeomat gir fleksibilitet, bekvemmelighet og tidsbesparelse, og er på dette grunnlag det perfekte instrument i det moderne hushold. Den gjør det også lettere til oppvarming av «Ta hjem mat», og er i så måte en konkurrent til McDonalds.

Første artikkel i denne serien sto i Fiskets Gang nr. 14/15-88.

Innledning

Kvalitet har på 1980-tallet vist seg å være et sentralt kjøpekriterium for valg av varer og tjenester. Når det gjelder næringsmidler er dette intet unntak. God smak blir av de fleste næringsmiddel eksperter betegnet som «the bottom line» eller det mest sentrale kriteriet for valg av mat. For sjømat innebærer dette ferske varer som ikke lukter ille og har et tiltalende utseende (Olsen 1987).

I stadig større grad blir bekvemmelighet rangert som et sentralt kriterium ved valg av bl.a. middagsmat. Endringer i familiesituasjon, fragmenterte måltider, utarbeidene kvinner, mindre kjennskap til matlaging og introduksjon av mikrobølgeovnen har ført til at produktene i tillegg til høy kvalitet og god smak, også skal være lette og raske å tilberede, og gi minimalt med avfall slik at en unngår oppvasken.

Flere fritidsaktiviteter, økt underholdningstilbud og mediabruk og behov for sosial kontakt, er også faktorer som gjør at tid til matlaging de fleste dager i uka blir ansett som bortkastet tid. Små pakninger i et stort assortiment blir også sentralt for den gruppe av forbrukere som prioriterer bekvemmelighet. Står det oppskriftsalternati-

ver på pakningen, slipper en også å slå opp i kokeboken. På denne måten sparer en også tid.

At kravet til bekvemmelighet blir klarere, viser en undersøkelse fra USA om kundens krav til et «raskt» tilberedt måltid. Mens en i 1981 anså 30 minutter til å lage middag som tilfredsstillende, var denne tiden redusert til 15 minutter i 1986 (Quick Frozen Foods International, October 1986:A3). Det er derfor ikke så rart at en innen produktutvikling av amerikanske ferdigretter bruker slagordet; «Easy opening, heat and eat, grab and go» som kriterium på et vellykket konsept. Vi skal noe senere komme tilbake til bekvemmelighetsaspektet i produktutviklings-sammenheng.

Ernæringsverdi og pris kommer i annen rekke

Den tredje viktigste egenskap, vil vi vurdere som ernæringsverdi. Selv om svært mange mener at ernæring og helse er meget sentralt i valg av næringsmidler, viser flere studier at det er langt mellom holdninger og handlinger. Mange vil så gjerne leve sunt, men det viser seg ofte vanskeligere å gjennomføre i praksis. Mye tyder på at forbrukerne nå har fått et

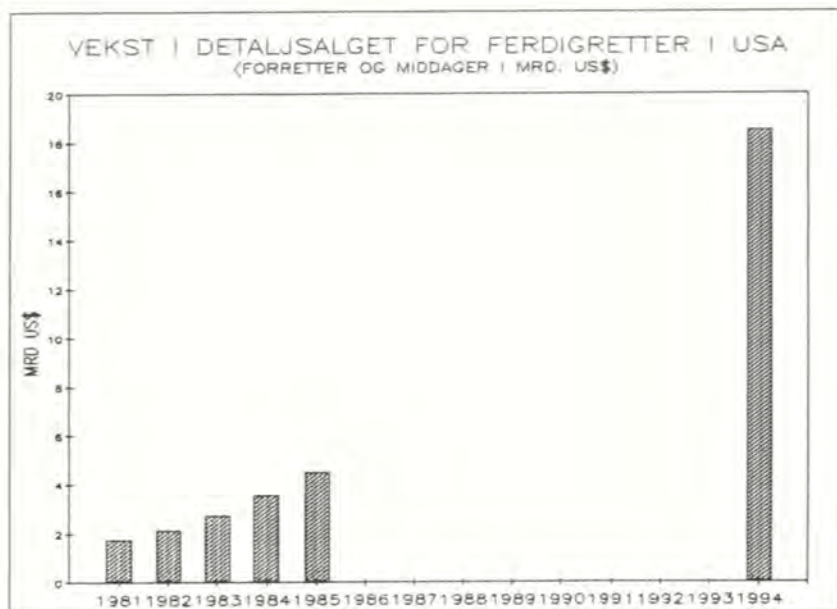

Svein Ottar Olsen

mer balansert forhold til helsebølgen. Andelen av publikum som er veldig opptatt av helse, viser en nedgang. Dette gjelder spesielt det generelle «ernærings-begrepet». Derimot finner vi flere som konsentrerer seg om mer spesifikke ernæringsområder som f.eks. salt og kolesterol (Food Marketing Institute 1987).

På den annen side vil lavt kaloriinnhold, mindre kolesterol, uten tilsetninger av kjemikalier, lite salt og naturlig fremstilt, være begreper med god salgsappell (Birds Eye Report, 1987). Smaker de i tillegg godt, er lett å tilberede samt har en fornuftig pris, er det en betinget suksess.

Pris kommer i mange segmenter som et fjerde kriterium ved valg av mat. Men at kundene fortsatt ønsker verdi for pengene, ser vi når det gjelder den siste tids prisutvikling på sjømat. En kraftig prisøkning kombinert med nedgang i kvaliteten har ført til et betydelig krakk i markedet. Når kylling har hatt en slik betinget suksess, ligger mye av forklaringen i en gunstig pris for store grupper av befolkningen.

Figur 1. Vekst i detaljsalget for ferdigretter i USA.

Kvalitet og bekvemmelighet preger produktutviklingen

Kundenes krav til kvalitet, ferske varer, sikkerhet, ernæring, variasjon – og ikke minst bekvemmelighet – er stikkord som nå styrer produksjon og produktutvikling. Kundenes makt forstås vi når vi ser at kun 10 % av nye produkter overlever i det amerikanske marked. Dette faktum koster næringsmiddelindustrien flere hundre millioner i forskning, utvikling og testmarkedsføring. En regner med at det koster mellom 10 og 15 mill USD å introdusere et nytt produkt i USA på nasjonal basis. Det stiller også krav til kompetanse, markedsanalyser og kapital i lansering av varer og tjenester.

I følge «Dorland New Product News» var det ca 1.800 nye næringsmiddelprodukter som fant veien innom det amerikanske detaljleddet i 1986. Dette var en økning på 14,7 % sammenlignet med 1985. De fleste produktene finner vi innen frossenmatsektoren. Her dominerer ferdige retter med kjennetegn som «upscale», «ethnic», «light» og «value-added» («Prepard Foods», April 1987).

I en konkurranse (Annual Retail New Products Contest) hvor en testet over 100 nye produkter fra hele verden, gikk det tydelig frem at «kvalitet» og «bekvemmelighet» var de egenskaper som fikk best aksept blant dommere og forbrukere («New Product Annual» 1987). Her gikk det også tydelig frem at kunder er villige til å betale for produkter med høy og riktig kvalitet. Kalorifattig middagsmat (med under 350 kalorier pr porsjon) blir også spådd en lys fremtid.

Innen frossenmatsektoren står lavkaloriretter for 46 % av salget i katego-

rien «premium frozen», og denne andelen er voksende. Markedsanalytikerne innen Frost & Sullivan har predikert forbruket av gourmetmat i USA til 6,2 milliarder US\$ i 1990, mot ca 2 mrd. i 1980. I figuren under har vi skissert utviklingen i omsetningen av ferdigretter i USA. Mens omsetningen i 1985 var på \$ 4,5 milliarder, har en anslått veksten til \$ 18,8 milliarder i 1994 (New Products Annual 1987).

Produktutvikling og markedsføring blir i stadig sterkere grad rettet mot spesifikke kunder og kundegrupper. Segmentering av markedsføringsaktiviteter innebærer at produsentene må kjempe om nisjer med spesifikke innkjøpsvaner, smak, preferanser og krav til påvirkning og mediabruk.

Mikrobølgeovner i 70 % av husholdningene

En av de mest markante trendene i dagens tilberedningsmåter, og som derigjennom har påvirket valg av produktvarianter, er den økte bruken av mikrobølgeovner som er i ferd med å spre om seg i den vestlige verden. Mikrobølgemat gir fleksibilitet, bekvemmelighet og tidsbesparelse, og er på dette grunnlag det perfekte instrumentet i det moderne hushold.

I USA arbeider 56 % av kvinnene utenfor hjemmet. Dette, kombinert med flere en og to-persons husholdninger, økt behov for mer tid til fritidsaktiviteter og mediabruk, er noen av årsakene til at nærmere 70 % av de amerikanske husholdninger har mikrobølgeovn. Det faktum at flere og flere av familiemedlemmene må tilpasse sine måltider mellom en rekke ulike aktiviteter, samt at en også får valgmuligheter til ikke alltid å spise det «pappa» liker, medvirker også til økt fleksibilitet og bekvemmelighet for forbrukerne ved bruk av mikrobølgeovn.

Tar en i betraktning at det i 1980 kun var 20 % av husholdningene som hadde mikrobølgeovn, kan en karakterisere denne innovasjonen som en revolusjon i dagens husholdning. Messenger (1987) regner med at mellom 80 og 90 % av husholdningene i USA vil ha mikrobølgeovn tidlig på 1990-tallet. I dag varierer utbredelsen av mikrobølgeovner mye fra land til land med 60 % dekning i Japan, 40 % i Australia, 35 % i Canada og bare 10 % i Skandinavia (Messenger 1987 b). Vekstpotensialet er stort, og en kan forvente en tilsvarende utvikling i andre vestlige land enn den vi har sett i USA.

En spørreundersøkelse fra USA viser at 33 % av de som eide en mikrobølgeovn brukte denne som hovedovn til matlagingen i 1986, sammenlignet med 22 % i 1980. Nærmere halvparten av de spurte brukte mikrobølgeovnen 3–4 ganger pr dag (Food Technology, -June 1987). En nylig gjennomført undersøkelse viser at 73 % av foreldrene lar sine barn bruke mikrobølgeovn siden de anser den som sikrere sammenlignet med andre koke- og stekemåter.

I dag eksperimenteres det med stadig nye produkter og emballasjeformer beregnet for mikrobølgeovner eller kombinasjoner med vanlig bruk. «Top Shelf» til Geo. A. Hormel er en produktlinje som i løpet av ett år har hatt stor suksess. Produktet har en varighet i hyller uten kjøling på ca 18 måneder, og blir på denne måten en stor konkurrent til hermetikk og tørre-varer. Nærmere 300 varianter – eller 60 % av Campbell's produkter kan benyttes i mikrobølgeovn. I dag arbeider de store selskapene med å lære opp kundene til å bruke mikrobølgeovnen på en riktig måte. Erfaringer viser at for mange kunder koker produktene for lenge, slik at de mister mye av sine kvaliteter.

I det amerikanske marked økte antallet nyutviklede mikrobølgeprodukter fra 290 i 1986 til 440 i 1987 (New Products News). Mens det ble omsatt slike produkter for 760 mill USD i 1987 (Business Week, 11 januar 1988), antar en at potensialet på litt sikt vil være opp mot 4 milliarder USD. To tredjedeler av mikrobølgeproduktene er frosne. På denne måten har mikrobølgematen skapt et oppsving i det ellers stagnerende frossenmatmarkedet (Quick Frozen Food International, January 1988).

Endringer i distribusjonsmønstre og innkjøpsvaner

Mens sjømat utgjorde 4 % av omsetningen i amerikanske supermarkeder i 1985, har denne andelen steget til 5,7 % i 1987 (Hellevig 1988). Fersk-

varedisker med full service opptar stadig mere plass og har fått en bedre plassering i flere supermarkeder de siste årene. Trenden går også klart i retning av mere fersk fisk fremfor frosset. I løpet av få år er omsetningen av fersk fisk økt til 55 % av fiskeomsetningen gjennom amerikanske supermarkeder.

Etter som det kun er en tredjedel av fiskeomsetningen som går gjennom detaljhandelen i USA, anser mange at det er innen dette segmentet at veksten vil komme. Fortjenestepotensialet har tradisjonelt vært større innen detalj, enn innen restaurant-leddet. Men for i det hele tatt å kunne operere i amerikansk detaljhandel, fordrer det aktiv produktutvikling, markedsføring og størrelse. Med den interesse enkelte norske eksportører innen sjømat-industrien viser for ulike distribusjonsformer, skal vi nedenfor gi et kort innblikk i utviklingen på området.

Kundene bruker kortere tid en for på sine innkjøp. I løpet av de siste fem årene er tiden til hvert innkjøp redusert med 25 %. Samtidig gjøres det flere innkjøp enn før. Sammen med begrenset tid til planlegging, kan dette være grunnen til at vi finner flere impulskjøp. I motsetning til tidligere, er det flere i familien som foretar innkjøp. To-inntekts-familier og flere enpersonshushold har i større grad enn tidligere lokket mennene til supermarkedene.

Hovedmålsettingen er at kundene kan kjøpe alle sine varer og tjenester på ett sted, samtidig som det å handle skal skje raskt og effektivt. Det å handle skal også være en sosial aktivitet hvor en også blir gitt muligheter til å treffe andre mennesker og koble av

dersom behovet for det skulle være til stede. De tilbyr kundene en total opplevelse hvor kaféer og restauranter er en del av tilbudet.

Dette ser vi ikke bare i utviklingen med å skape kjøpesentrene om til rene fornøylesparker med kaféer, restauranter og underholdning. En studie gjennomført av Cornell University (Itacha, USA) viser at gjennomsnittsstørrelsen på supermarkedene har økt med 34 % siden 1980. Vareutvalget har i samme periode økt fra 14.000 enheter til 17.500 enheter. Ferskvareavdelinger, egne bakerier og service-sentre har i flere år vært obligatoriske i amerikanske supermarkeder.

I morgendagens megamarkeder kan kundene vandre fra en gedigen salatbar med smaksprøver inn i kjøkkenavdelingen der det selges kjøkkenartikler, men hvor en samtidig kan melde seg på matlagingskurs. I et samfunn hvor mødre arbeider utenfor hjemmet og tilgangen på bekvemmelighetsmat er stort, er det ingen som lærer barna til å lage mat.

«Ta-hjem-mat» og levering av middager til hjemmet

Den siste tiden har supermarkedene også tatt opp kampen med foodservice restaurantene med å tilby «take-out» eller «ta-hjem»-retter. Business Trend Analysts har anslått at fast-food markedet i USA vil være på 136 milliarder USD i 1995. Den største nyskapingen i dette markedet er supermarkedenes inntreden i «take-out-foods». En antar at supermarkedene allerede i dag har tatt 30 % av take-out markedet, og at en fortsatt vil vente en vekst. En av årsakene til dette er større variasjon i tilbudet av mer ernæringsriktige produkter (f.eks. salater). De tilbyr også et mer utvidet sortiment av kvali-

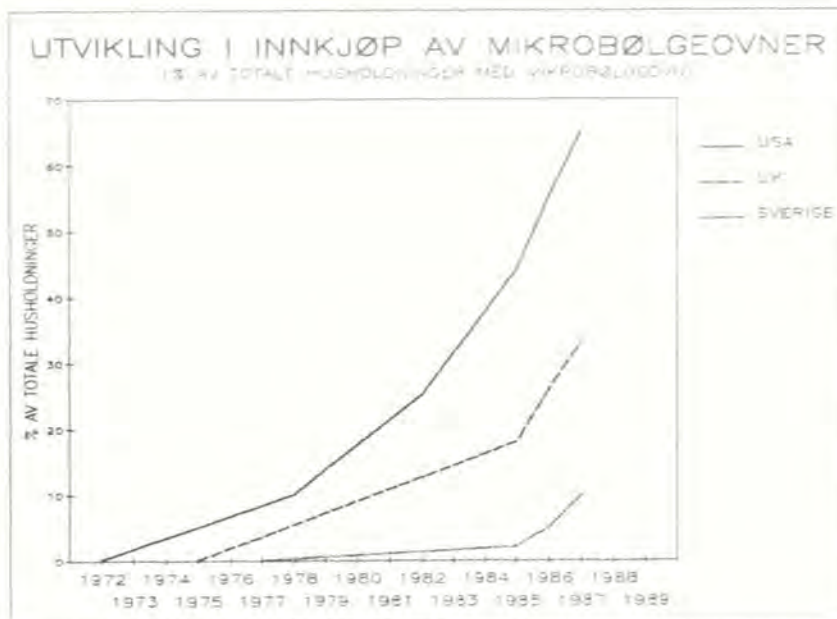
tetsprodukter, sammenlignet med de tradisjonelle fast-food restaurantene.

Food Marketing Institute har anslått «ta-hjem» segmentet til å ha en årlig omsetning på 1,2 milliarder USD, og hvor 64 % kommer fra restauranter og 36 % fra matbutikker eller supermarkeder. Bakgrunnen for denne veksten er knapp tid til å tilberede mat for utarbeidene personer som hverken har tid eller energi til å starte matlagingen etter en hard arbeidsdag. «Ta-hjem-mat» og oppvarming av mat i mikrobølgeovnen er billige alternativer, men også tidsbesparende i forhold til restaurantmåltider.

Vi finner flere alternative konsepter når det gjelder «ta-hjem-mat». Mens enkelte selskaper gjør rettene helt ferdig, og pakker og distribuerer de daglig (fersk) til autoriserte utsalg, har andre utviklet konsepter hvor kunden selv får anledning til å sette sammen ulike retter. Det er også interessant å merke seg at enkelte sykehus har hevet seg på dette opplegget. Under betegnelsen «Just what the doctor ordered» kan en omsette retter med få kalorier, lavt saltinnhold osv til en pris på mellom 2,5 og 3,4 USD («Prepared Foods», April 1988).

For de som ikke ønsker å bruke tid på selv å stikke innom å kjøpe «ta-hjem-mat», er det flere og flere selskaper som tilbyr levering av middager til hjemmet. General Mills er ett av de selskaper som har etablert et «dinner delivery service». En distribuerer menyer til husholdninger i lokalområdet, og ordrene blir mottatt pr telefon. Retter som er beregnet for mikrobølgeovner blir så levert til husholdninger, kontorer, foreninger ol. Konseptet er hentet bl.a. fra Pizza-industrien, og blir nå adoptert av enkelte restauranter.

Figur 2. Utviklingen i innkjøp av mikrobølgeovner.

Referanser

- Birds Eye, 1987: *Frozen Foods. A review of the market in 1986*, Birds Eye Report.
- Food Marketing Institute, 1977: *Trends Update 1987. Consumer Attitudes & the Supermarket*, Washington D.C.
- Hellevig, B. 1988: Supermarket Survey. *Seafood Business*, Vol. 7, 2, 34-38.
- Messenger, B. 1987 a: Meat processors fight back. *Prepared Foods*, April, 58-61.
- Messenger, B. 1987 b: The Microwave: Opening new doors to processors. *Prepared Foods*, October, 66-69.
- Olsen, S.O. 1987: Konsumenters oppfattelse og evaluering av kvalitet på sjømat: Hvordan signalisere og profilere kvalitet? *FTFI-arbeidsnotat*, Tromsø, juni 1987.

Fiskehelseforvaltning – på Adamstua, i Bergen eller i Tromsø?

av

**direktør Odd Handegård,
Norges Fiskerihøgskole**

Omtrent all statlig administrasjon med viss tyngde er lokalisert fra Trondheim og sørover. Når det nye forvaltningsapparatet for fiskehelse nå skal bygges opp fra grunnen av, er det naturlig å tenke desentralisering, sier direktør Odd Handegård i Norges Fiskerihøgskole i denne artikkelen. Han fokuserer på de politiske signalene som er gitt de senere år om desentralisering, og etterlyser vedtak som er i tråd med disse. En fremtidig fiskehelseforvaltning bør etter hans syn legges til Tromsø, med Fiskeridirektoratet som den overordnede myndighet. Dette vil gi politikerne anledning til å oppfylle to målsetninger – desentralisering av forvaltningen, og styrking av nordnorske forskningsinstitusjoner.

De fleste statlige forvaltningsorganer med en viss tyngde er plassert i Sør-Norge, hovedsaklig i Oslo-området, men noen også i Bergen, Stavanger og Trondheim. Nord-Norge befinner seg utenfor kartrammen – antydningen for en tid siden om å plassere NORAD's administrasjon i Tromsø, kommer trolig aldri ut over hviskestadiet.

Vi vet at den geografiske plassering av statens forvaltningsorganer har store ringvirkninger for de samfunn som får denne type arbeidsplasser: Ikke bare fordi det betyr sysselsetting og skatteinntekter, men vel så mye fordi slike forvaltningsorganer gir lokalsamfunnet politisk innflytelse på de overordnede fordelingsprosesser og dermed på framtidige tildelinger over statsbudsjettet. Oslo, Bergen, Stavanger og Trondheim har gjennom «sine» statlige forvaltningsorganer fått viktige alliansepartnere i drakampen om Finansdepartementets knappe ressurser. Og koalisjonene brukes naturligvis ikke bare til egen utvikling og ekspansjon, men ofte også som effektiv medisin mot desentralisering av statlig virksomhet.

Det kan lett konkretiseres med eksempler fra en sektor jeg kjenner godt:

Den offentlige finansiering av forskning og undervisning relatert til akvakultur/havbruk skjer i dag over mange ulike departementsbudsjetter. De viktigste er Landbruksdepartementet, Fis-

keridepartementet, Næringsdepartementet, Miljøverndepartementet i tillegg til Kultur- og vitenskapsdepartementet (KVD). Om man ser bort fra KVD, som har et klart ansvar for basisbevilgningene til de fleste utdanningsinstitusjoner uansett geografisk plassering, er de øvrige departementers ansvar i stor grad knyttet til «egne» institusjoner som av lett forståelige (historiske) årsaker er plassert i Sør-Norge (Ås/Oslo, Bergen og Trondheim).

Klarest er disse relasjonene når det gjelder Landbruksdepartementet som har et totalansvar for finansiering av sine institusjoner i Oslo-området, NLH, NLVF, Veterinærinstituttet og Veterinærhøgskolen.

Fiskeridepartementets ansvar er omtrent like klart for de forskningsinstitusjoner som sorterer under Fiskeridirektoratet i Bergen samt i noen grad også for Fiskeriteknologisk forskningsinstitutt (FTFI) avdelinger i Bergen, Tromsø og Trondheim. Miljøverndepartementets «regionale ansvar», ivaretas av Direktoratet for naturforvaltning i Trondheim, og Næringsdepartementet holder sin hånd over miljøet knyttet til NTH/SINTEF, der særlig NTNFBidrar til å sikre at også de midnorske interessene blir særdeles godt ivaretatt. (NTNF bevilget i 1985 0,7 % av sine forskningsmidler til nordnorske bedrifter/institusjoner). Forskningsinstitusjonene i Nord-Norge har ingen

Direktør Odd Handegård i Norges Fiskerihøgskole

tilsvarende «hønemor» som passer på. Det blir ingen skikkelig politisk tyngde av at Stortinget og Justisdepartementet har plassert Losøreregisteret i Brønnøysund.

Nå har myndighetene gjentatte ganger de siste årene understreket at institusjonene i Tromsø (Norges fiskerihøgskole og FTFI) «skal være hovedsete for fiskeriforskning og høyere utdanning» i Norge. Men det er ennå langt fram for dette ønsket er realisert. Sektorene innen sentraladministrasjonen lever stort sett sine egne liv – overordnet koordinering på tvers av departementsgrensene i samsvar med offisielle målsettinger kan vel forekomme, men resultatet er ofte skuffende.

Man kan saktens lure på hvordan institusjoner som NLH/NVH og NTH/SINTEF de siste årene er blitt interessert i noe for dem så fremmed som norsk fiskerinæring. En av grunnene, er naturligvis definisjonen av havbruk som et nasjonalt satsingsområde, og de forventningene det skapte om økte ressurser også til forskning.

En annen viktig årsak er trolig at både landbruk og teknologi har mistet en del av sine naturlige oppgaver det

siste 10-året. Landbruket opplever på mange områder et rent forfall, men også NTH/SINTEF har hatt vansker med å opprettholde virksomhet på viktige fagfelt. Begge sektorer har derfor ledige hender og ledig arbeidskraft, og havbruk/akvakultur kan i noen grad kompensere for tendensene til tilbakegang og nedbygging ved institusjonene.

Sammenfatter vi dette, ser vi at to dominerende trekk ved den sektoriserede statsadministrasjonen og dens budsjettstruktur har betydning for den regionale fordeling av statlige midler til fiskeriforskning (og i noen grad til høyere fiskeriundervisning): (1) sørsnorske forvaltnings- og forskningsinstitusjoner blir i stor grad finansiert over sektorbudsjettene i egne fagdepartementer, (2) forskningsinstitusjonene i Nord-Norge (unntak: en tredjedel av FTFI) har ikke noe tilsvarende fagdepartement å støtte seg til. Begge deler bidrar til å forklare hvorfor «det høgt prioriterte forskningsmiljøet i Tromsø» i realiteten har fått en så liten andel av de statlige bevilgningene de siste årene at Fiskeridepartementet i en egen utredning om et havbrukssenter i Tromsø, i 1986 fant grunn til å formulere følgende tørre kommentar til situasjonen:

«Tromsø er utpekt som landets hovedsete for fiskeriforskning og høyere fiskeriundervisning. En rekke forskningsinstitusjoner sorpå har i dag tilgang på egne forskningsfasiliteter, mens landets utpekte hovedsete på området ikke har nødvendige og egende fasiliteter som på tilfredsstillende grunnlag kan bidra til å utløse det betydelige forskningspotensiale som allerede er til stede i Tromsø».

Det som gjør disse generelle betraktningene interessante, og i alle fall brennaktuelle, er at staten nå står like foran den viktige avgjørelsen om hvor man skal bygge opp nye forvaltnings-

organer for forebygging og behandling av fiskesykdommer.

Som kjent har norsk oppdrettsnæring hatt en eventyrlig utvikling. Fra nesten ingenting for 15 år siden, er førstehandsverdien av fisk fra denne del av fiskerinæringen nå over 2 milliarder kroner årlig. Og dette er trolig bare begynnelsen: Tross barnesykdommer både med markedsføring, omsetning og teknologi, er det grunn til å vente fortsatt sterk vekst når det gjelder laks og ørret. Skalldyr og marine fiskeslag (f.eks. kveite, torsk) vil komme for fullt i løpet av 90-tallet. Vi står foran en utvikling som nok vil gi sine forbigående tilbakeslag, men hovedtrenden er positiv.

Oppdrettsnæringen har imidlertid ett alvorlig problem som må løses: Sykdomsproblemet. Det er gode holdpunkter for å hevde at næringen kan ha tapt inntil 300 mill. kroner de år sykdomsepidemiene har herjet som verst.

Myndighetene har naturligvis tatt problemene alvorlig: Et utvalg med ekspedisjonssjef Øystein Josefsen som formann, har utredet saken et helt år, og har nå lagt fram en innstilling om den framtidige organiseringen av norsk fiskehelseadministrasjon.

Utvalgets forslag er dessverre omtrent så konvensjonelle som man kunne vente: Går det som utvalget vil, blir helsetjenesten for havbruksnæringen knyttet til veterinærinstitusjonene på Adamstua i Oslo!

Som nevnt foran, er omtrent all statlig administrasjon med en viss tyngde lokalisert fra Trondheim og sørover. Dersom et nytt forvaltningsorgan skal bygges opp, er ingenting mer naturlig enn å tenke desentralisering og regionalpolitikk, særlig nå det gjelder seg om noe så lite Oslo-relevant som splitter nye organer for fiskehelseforvaltningen i Norge.

En politisk beslutning om å legge disse forvaltningsorganene til Tromsø (naturligvis i tilknytning til fiskeriforvalt-

ningen i Bergen), vil ha en rekke positive ringvirkninger, ikke bare for fiskehelsen (og for sysselsettingen i Troms), men også for de sentrale nordnorske forsknings- og undervisningsinstitusjoner som f.eks. FTFI, Norges fiskerihøgskole og Forskningsstiftelsen ved Universitetet i Tromsø. Dersom man fatter de riktige vedtakene, vil man her virkelig kunne få en kombinasjon av grunnforskning, FoU, høyere utdanning og forvaltningsinteresser som kunne bli et effektivt bidrag til å realisere myndighetenes egne målsettinger for det fiskerifaglige miljøet i Tromsø.

Dersom forvaltningen legges til Adamstua, vil man få enda en statlig innsprøytning av ressurser, kompetanse og innflytelse i Oslo, og mange vil naturligvis glede seg over det. Samtidig vil Nord-Norge trolig miste sin kanskje siste store sjanse til å oppnå en form for regional likebehandling på det forvaltningsmessige og forskningsmessige området. Det vil være trist om staten lar denne sjansen gå fra seg.

I den grad lokaliseringavgjørelsen baseres på premisser som leveres av «faglige» instanser i Oslo, og av landbruksmyndighetene, er Nord-Norges muligheter små. Håpet ligger i at saken blir satt på den politiske dagsorden, og i at politikerne også i denne sammenhengen avgjør til Nord-Norge fordel det som i utgangspunktet kan synes å være en håpløs ulike drakamp mellom regionale interesser.

Politikerne har nå en glimrende anledning til å skjære gjennom, og å gi lokaliseringsbeslutningen to historiske perspektiver: (1) Nord-Norge tildeles en betydelig nasjonal forvaltningsinstitusjon (et veterinærinstitutt for fiskehelse, underlagt Fiskeridirektoratet), og (2) de eksisterende nordnorske (nasjonale) forskningsinstitusjoner vil kunne nyte de direkte og indirekte fordelene av å dra et nasjonalt lass sammen med den nye forvaltningsorganisasjonen.

Abonner på Fiskets Gang

J. 83/88

FORSKRIFT OM REGULERING AV LODDEFISKET I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAV OG I BARENTSHAVET (ICES-OMRÅDER I, II, V, OG XIV).

Fiskeridepartementet har 22.06.1988 i medhold av §§ 5 og 11 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Det er forbudt å fiske lodde i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES-område I, II, V, XIV). Dette forbud gjelder også for norske fartøyer som nyttes til loddefiske i dette område av andre enn norske statsborgere, eller dem som er likestilt med norske statsborgere etter paragraf 1 annet ledd i saltvannsfiskeloven.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan norske konsesjonspliktige ringnotfartøyer, som nyttes til dette fiske av norske redere, fra 15.07.1988 kl 0000 fiske inntil 102.000 tonn i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2

Totalkvoten fastsatt i § 1 fordeles av Fiskeridirektøren på de deltagende fartøyer med basiskvote etter følgende nøkkel:

1500 hl + 40% av konsesjonskap. fra 0 – 4.000 hl
+ 30% av konsesjonskap. 4.000 – 6.000 hl
+ 20% av konsesjonskap. 6.000 – 10.000 hl
+ 10% av konsesjonskap. over 10.000 hl

Kvoten for det enkelte fartøyer fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere totalkvoten i § 1, pluss det kvantum som norske fartøyer har fisket i Islandsone i 1988, med summen av basiskvotene.

Ved beregning av fartøyskvoten vil fartøyer som deltok i Islandsone i 1988 få et fratrukk tilsvarende fartøys kvantum ved Island.

§ 3

Det enkelte fartøys kvote er garantert til 8. august dersom totalkvoten nevnt i § 1 ikke er oppfisket før denne dato. Fiskeridirektøren kan fastsette en senere dato enn 8. august.

De deltagende fartøyer kan nytte faktisk lastekapasitet i fiske på fartøyskvote i henhold til § 2.

§ 4

Etter 8. august vil det som eventuelt måtte gjenstå av totalkvoten fastsatt i § 1 bli fordelt ved loddtrekning på fartøyer som har deltatt i loddefisket i Islandsone eller fiskerisonen ved Jan Mayen i 1988.

Fiskeridirektøren forestår loddtrekningen.

§ 5

Fartøyer som blir trukket ut i medhold av § 4 vil få tillatelse til å gå en tur til Jan Mayen i tillegg til den fiskeadgang fartøyet har i medhold av § 2 jfr. § 3. På denne turen må oppfisket kvantum ikke overstige fartøys konsesjonskapasitet.

§ 6

Fartøyer som er trukket ut i medhold av § 4 må ha tatt utseiling senest en uke etter at loddtrekning er foretatt for å ikke å miste sin fiskeadgang.

i tillegg må fartøyet innen 24 timer etter at det har fått melding om at det kan gå en ekstra tur, gi beskjed til Feitsildfiskernes Salgslag dersom det ønsker å benytte denne adgangen.

§ 7

Fiskeridirektøren kan fastsette utseilingsstopp for fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 8

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten i § 1 er beregnet oppfisket.

§ 9

Fartøyer som ønsker å delta i loddefisket må ha meldt seg til Noregs Sildesalgslag eller Feitsildfiskernes Salgslag innen 01.07.1988.

§ 10

De deltagende fartøyer skal i god tid før utseiling melde fra til vedkommende salgslag.

§ 11

Fartøyer som ikke har startet fisket innen 8. august kan ikke delta i fisket. Fiskeridirektøren bemyndiges til å endre denne dato.

§ 12

Det kvantum det enkelte fartøyer er gitt tillatelse til å fiske kan ikke overføres til annet fartøyer, men må fiskes og leveres av det kvoteberettigede fartøyer.

§ 13

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i denne forskrift.

§ 14

Det er forbudt å kaste ut fangst eller avfall av fangst. Det er også forbudt å slippe fangst som er død eller døende.

§ 15

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller forskrift gitt i medhold av denne straffes i samsvar med § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 16

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1988.

J. 91/88

FORSKRIFT OM LIKVIDITETSLÅN OG LIKVIDITETSTILSKOTT TIL KYSTFLÅTEN I 1988.

I medhold av § 7 i avtale av 13. januar 1988 mellom Norges Fiskarlag og Forbruker- og administrasjonsdepartementet om støttetiltak til fiskerinæringen for 1988 og Stortingets vedtak av 11. juni 1988 om ekstraordinære økonomiske tiltak til kystflåten i 1988, (jfr. St. prp. nr. 138 1987-88) og Innst. S. nr. 315 (1987-88), har Fiskeridepartementet 30. juni 1988 fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Av midler stilt til rådighet kan Statens Fiskarbank gi likviditetstilskott og likviditetsslån til de deler av kystflåten som har hatt svikt i lønnsomheten pga. utviklingen i torskefiskeriene i 1988 og som ikke har kunne kompensere dette gjennom omlegging til annen drift. Med kystfiskefartøyer menes her fartøyer som har sin vesentligste virksomhet ved kysten og de nære kystbanker.

Tilskott og/eller lån kan bare gis til fartøyeiere som står på blad B i fiskermanntallet og som driver fiske med fartøyer registrert i merkeregisteret for fiskefarkoster. Det kan bare gis tilskott og lån til helårsdrevne fiskefartøyer.

§ 2

Tilskott kan gis til gjeldssanering og refinansiering av kystfiskefartøyer. Tilskott skal fortrinnsvis gis når kreditorene er med i en gjeldssanering og når det er rimelig grunn til å anta at fartøyet kan bringes over på varig lønnsom drift.

§ 3

Lån kan gis når søkeren kan dokumentere at han på grunn av manglende likviditet har vansker med å ruste ut til fortsatt fiske og mulighetene for fortsatt drift er til stede. Lån gis fortrinnsvis til lånesøkere som finnes kredittverdige.

Når slik dokumentasjon foreligger, kan det gis lån til:

- a) utrustning til fortsatt fiske og/eller til omlegging av driften,
- b) innløsning av kortsiktig gjeld (løsgjeld) som er blitt stående udekket hos utrustningsfirmaer, mekaniske verksteder, redskapsleverandører m.v. som følge av redusert lønnsomhet samt andre forfalne fordringer, herunder forfalne renter.

§ 4

Innvilging av likviditetslån og tilskott skal ses i sammenheng. Søker kan søke på en eller på begge ordninger. Statens Fiskarbank kan uavhengig av søkerens preferanser tilby søker lån og/eller tilskott. Banken kan også tilby en søker på en av ordningene midler fra den andre ordningen.

§ 5

Lånene er avdragsfrie ut 1988, og betales deretter tilbake over 4 år. For 1988 dekkes rentene over fiskeriatvaten. Lånene forrentes deretter med en prosentsats som departementet fastsetter.

§ 6

Søknad om lån og/eller tilskott skrives på et spesielt skjema og sendes Statens Fiskarbank gjennom den lokale fiskerinemnd sammen med nødvendige opplysninger. Med søknaden må følge:

- a. regnskap eller C-skjema for 1986 og 1987.
- b. båt- og regnskapsskjema og/eller næringsoppgave for 1986 og 1987
- c. likningsattest for 1986
- d. oversikt over det økonomiske resultat av driften hittil i år dokumentert med gjenpart av oppgjørsskjema C.

§ 7

Statens Fiskarbank treffer vedtak om lån eller tilskott skal gis. Banken fastsetter også lånets og tilskottets størrelse og står for utbetalingen. Lånet utbetales til vedkommende fordringshavere eller direkte til lånsøker.

§ 8

For lånene skal Statens Fiskarbank ha pant i søkerens fartøy eller det fartøy søker driver fiske med etter påhvilende lån. Banken kan fastsette nærmere vilkår for det enkelte lån, bl.a. at det også gis pant i redskaper.

§ 9

Låntakeren betaler de med lånet forbundne kostnader som påføres banken under ivaretagelsen av dens tarv, som f.eks. utgifter ved eventuell inn driving av tilgodehavende.

§ 10

Statens Fiskarbank kan sette en frist for innsending av søknad om lån og/eller tilskott.

§ 11

Lov av 28. april 1972 om Statens Fiskarbank og forskrifter gitt i medhold av denne lov gjelder så langt de passer. Søker har klageadgang i medhold av forvaltningsloven. Fiskeridepartementet er klageinstans

§ 12

Denne forskrift tretr i kraft straks.

J. 92/88 (J. 50/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM OPPHEVING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV SEIFISKET. ÅPNING AV FELT PÅ KYSTEN AV VEST-FINNMARK.

Fiskeridirektøren har den 11. juli 1988 i medhold av § 4 i Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

Fiskeridirektørens forskrift av 21. april 1988 om regulering av seifis ket, stenging av felt på kysten av Vest-Finnmark oppheves.

II

Denne forskrift tretr i kraft straks.

J. 94/88 (J. 75/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM FORBUD MOT FISKE MED TRÅL ELLER SNURREVAD I ET OMRÅDE AV BARENTSHAVET.

Fiskeridirektøren har den 15. juli 1988 i medhold av Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

I Fiskeridirektørens forskrift av 1. februar 1988 om forbud mot fiske med trål eller snurrevad i et område av Barentshavet gjøres følgende endring.

§ 1 skal lyde:

Det er forbudt å fiske med trål eller snurrevad i et område begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 71° 20'	E 30° 00'
2. N 72° 30'	E 30° 00'
3. N 72° 30'	E 33° 00'
4. N 70° 42'	E 33° 00'
5. N 70° 40'	E 32° 04,6'

II

Denne forskrift tretr i kraft straks.

Forskriften lyder etter dette:

Forskrift om forbud mot fiske med trål eller snurrevad i et område av Barentshavet.

Fiskeridirektøren har den 1. februar 1988 i medhold av Fiskeridepartementets forskrift nr. 992 av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fiske med trål eller snurrevad i et område begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner.

1. N 71° 20'	E 30° 00'
2. N 72° 30'	E 30° 00'
3. N 72° 30'	E 33° 00'
4. N 70° 42'	E 33° 00'
5. N 70° 40'	E 32° 04,6'

§ 2

Denne forskrift tretr i kraft 1. februar 1988 kl 1800.

**J. 95/88
(J. 93/88 UTGÅR)**

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM TRÅL OG SNURREVADSFISKE. STENGING AV OMRÅDE SØR AV BJØRNØYA.

Fiskeridirektøren har den 19. juli 1988 med hjemmel i § 3 i forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

I Fiskeridirektørens forskrift av 29. juni 1988 om trål- og snurrevadfiske, stenging av område sør av Bjørnøya gjøres følgende endring.

§ 1 skal lyde:

Det er forbudt å drive fiske med trål og snurrevad i et område begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 73° 40'	E 17° 00'
2. N 73° 36'	E 18° 00'
3. N 73° 51'	E 21° 30'
4. N 74° 30'	E 25° 00'

og videre fra posisjon 4 langs grensen for Norges økonomiske sone til posisjon 1.

II

Denne forskrift trer i kraft 19. juli 1988 kl 1800.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

Fiskeridirektøren har den 29. juni 1988 med hjemmel i § 3 i forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

§ 1

Det er forbudt å drive fiske med trål og snurrevad i et område begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 73° 40'	E 17° 00'
2. N 73° 36'	E 18° 00'
3. N 73° 51'	E 21° 30'
4. N 74° 30'	E 25° 00'

§ 2

Denne forskrift trer i kraft 29. juni 1988 kl 1800.

**J. 96/88
(J. 88/88 UTGÅR)**

FORSKRIFT OM OPPHEVELSE AV FORSKRIFT. ÅPNING AV OMRÅDE I NORD-TROMS OG VEST-FINNMARK

Fiskeridirektøren har den 22. juli 1988 med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrift 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

Fiskeridirektørens forskrift av 11. mai 1988 om seinotfiske stenging av område i Nord-Troms – Vest-Finnmark oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

J. 97/88

FORSKRIFT OM ÅPNING AV FISKET MED NOTREDSKAP ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN I 1988.

Fiskeridirektøren har den 26. juli 1988, med hjemmel i § 1, annet ledd i forskrift om regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden i 1988 nr. 1072 bestemt:

§ 1

Fiske etter sild med not kan ta til torsdag 28. juli 1988 kl 0000.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

**J. 98/88
(J. 89/88 UTGÅR)**

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REKETRÅLFISKE. STENGTE FELT STREKNINGEN VESTERÅLEN – ROLVSØY.

Fiskeridirektøren har den 28. juli 1988 med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

I Fiskeridirektørens forskrift av 8. februar 1985 om reketrål-fiske. Stengte felt på strekningen Vesterålen – Rolvsøy gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 3 utgår.

§ 1 nr. 4, 5 og 6 blir til § 1 nr. 3, 4 og 5.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

Det er forbudt å fiske etter reker med trål innenfor 12 mils grensen i følgende områder på strekningen Vesterålen – Rolvsøy.

§ 1

1. I Vesterålen og Andfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68° 22'	E 14° 00'
2. N 68° 35'	E 14° 00'
3. N 69° 05'	E 16° 28'
4. N 68° 43'	E 16° 28'
5. N 68° 22'	E 18° 06'

2. I Ullsfjorden, Lyngen, Nordreisa og Kvænangen sør og øst av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 48'	E 19° 42'
2. N 70° 20'	E 20° 07'
3. N 70° 20'	E 20° 43'
4. N 69° 54'	E 20° 43'
5. N 70° 01'	E 21° 53'

3. I Sørøy og Rolvsøy begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 15'	E 23° 15'
2. N 71° 00'	E 23° 15'
3. N 71° 00'	E 24° 38'

4. I Malangen begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 29' E 18° 17'
2. N 69° 32' E 18° 22'
3. N 69° 22' E 18° 38'
4. N 69° 20' E 18° 29'

5. I Solbergfjorden og Dyrøysund av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 00' E 17° 29'
2. N 69° 04' E 17° 24'
3. N 69° 09' E 17° 37'
4. N 69° 14' E 18° 06'

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektorens forskrifter av 31. desember 1984 om stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

J. 99/88

(J. 41/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å FISKE MED TRÅL INNENFOR FISKERIGRENSEN.

Ved kgl. res. av 22. juli 1988 er det med hjemmel i § 8 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I kgl. res. av 25. juni 1971 om adgang til å fiske med trål innenfor fiskerigrensen er det foretatt følgende endring:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Fartøy som i ett kalenderår fisker med trål i medhold av §§ 2, 3, 4 og 5, skal levere sin fangst for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk, frosset eller saltet tilstand. Fangsten kan ikke være filetert.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter denne endring har forskriften følgende ordlyd:

I

§ 1

Tillatelse til å fiske i de områder og til de tider som er nevnt i §§ 2, 3, og 5 gjelder for fartøyer inntil 500 tonn brutto drektighet i områdene mellom 6 og 12 n. mil fra grunnlinjene.

Videre gjelder bestemmelsene i de nevnte paragrafer for fartøyer inntil 300 tonn brutto drektighet og for fartøyer over 300 inntil 500 tonn brutto drektighet, som 1. februar 1962 hadde tillatelse til å drive fiske med trål i områdene mellom 4 og 6 n. mil fra grunnlinjene.

Fartøy som i ett kalenderår fisker med trål i medhold av §§ 2, 3, 4, 5, skal levere sin fangst for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk frosset eller saltet tilstand. Fangsten kan ikke være filetert.

§ 2

I følgende områder mellom 4 og 12 n. mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål hele året:

1. Sør for 67° 10' n.br. og langs kysten til grensen med Sverige.
2. Nord for 68° 35' n.br. og inntil 69° 12' n.br.

3. Nordøst for 16° o.l. og inntil 69° 53' n.br.

4. Nord for 69° 47' n.br. og inntil 19° o.l.

5. Nordøst for 19° 30' o.l. og inntil fylkesgrensen mellom Tromsø og Finnmark.

I området mellom 4 og 12 n. mil fra grunnlinjene mellom 67° 10' n.br. og 68° 35' n.br. unntatt i området mellom 4 og 6 n. mil fra grunnlinjene i området mellom 67° 35' n.br. er det tillatt å fiske med trål når det ikke er satt Lofotoppsyn.

§ 3

I området mellom 4 og 12 n. mil fra grunnlinjene nord for 69° 12' n.br. til 15° 25' o.l. er det tillatt å fiske med trål fra og med 15. februar til og med 15. mai.

§ 4

I følgende områder mellom 4 og 12 n. mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 16. april til og med 31. oktober:

1. Grimsbakken: Fra 69° 43' n.br. til 69° 47' n.br.

2. Fugløybanken: Fra 19° o.l. til 19° 30' o.l.

I 1988 gjelder tillatelsen i området mellom 8 og 12 i tiden fra og med 16. mai til og med 31. oktober.

§ 5

I området mellom 6 og 12 n. mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året. Denne tillatelse gjelder ikke i området mellom 6 og 8 n. mil fra grunnlinjene mellom 22° 20' o.l. og 23° 40' o.l. i tiden fra og med 1. oktober til og med 25. april. Videre gjelder tillatelsen ikke i tidsrommet fra 1. oktober til og med 14. mars i det område mellom 6 og 8 mil som ligger øst for 23° 40' o.l. og sør for en linje trukket fra 8 mils grensen ved 23° 40' til 6 mils grensen ved 23° 53' o.l.

Heller ikke gjelder denne tillatelse i tiden fra og med 1. april til og med 15. oktober innenfor et område begrenset av en rett linje fra 70° 35,6' n.br. og 31° 12,5' o.l. til 70° 37' n.br. og 31° 18,5' o.l., derfra langs en rett linje til 70° 51,1' n.br. og 30° 31' o.l. derfra i rett linje til 70° 47,6' n.br. og 30° 21,4' o.l. og derfra i rett linje til førstnevnte posisjon.

I Finnmark fylke er det i området mellom 4 og 6 n. mil fra grunnlinjen fra meridianen 22° 20' o.l. til 23° 40' o.l. og øst for 28° o.l. tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 15. april til og med 30. september. I de øvrige områder mellom 4 og 6 n. mil er det tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 15. mars til og med 30. september.

I 1988 forlenges forbudene mot trålfiske nevnt i første ledd med en måned. Videre innskrenkes tillatelsen til trålfiske i tredje ledd, første punktum til tidsrommet fra og med 15. mai til og med 30. september. Tillatelsen etter tredje ledd, annet punktum innskrenkes til tidsrommet fra og med 15. april til og med 30. september.

§ 6

I de områder og til de tider som er beskrevet i §§ 2, 3, 4 og 5 kommer § 6 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne ikke til anvendelse på annet fiske enn fiske etter lodde.

§ 7

Ved anvendelsen av disse forskrifter trekkes fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark innenfor 12 n. mil av grunnlinjen fra et punkt i Kvængfjorden. Dette punktet ligger midt på rettlinjen fra Svartskjær til Skuta på nordøsthjørnet av Arnøya (sjøkart nr. 93, 1965) i posisjon 70° 14,2' n.br. 21° 01' o.l. Fra nevnte posisjon trekkes en rett linje, rettvise 340°, loddrett på 12 n. mils grensen til et punkt i posisjon 70° 42,4' n.br., 20° 31' o.l. (Sjøkart nr. 322, 1968).

II

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971. Fra samme tidspunkt oppheves kongelig resolusjon av 18. august 1961 om forbud mot

å bruke visse redskaper, gitt i medhold av § 4 lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild-og brislingfiskeriene.

Endringen medfører at et fartøy med produksjonsutstyr om bord vil kunne drive trålfiske i tillatte områder etter §§ 2, 3, 4 og 5, når utstyret avstenges og fartøyet i hele kalenderåret ilandfører sine fangster i ubearbeidet stand til anlegg i Norge.

Det betyr igjen at det må tas et valg ved årets begynnelse og Fiskeridirektøren vil ta spørsmålet opp i forbindelse med kvotesøknadsrunden for 1989.

Bilag til fiskeridirektørens melding J. 99/88.

Etter ordlyden i §§ 2, 3, 4 og 5 i kgl. resolusjon av 25. juni 1971 om fiske med trål med senere endringer er det i beltet mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene *forbudt* å drive trålfiske i følgende områder og tidsrom:

Nordland og Troms fylker

Mellom 4 og 12 n. mil fra grunnlinjene:

Område:	Tidsrom:
Fra 67° 10' n.br. til 68° 35' n.br. (§ 2)	I den tid som Lofotoppsynet er satt.
I området mellom 4 og 6 n.mil fra 67° 20' n.br. til 67° 35' n.br. gjelder forbudet (p 2)	
Nord for 69° 12' n.br. til 15° 25' o.l. (§3)	Hele året
Fra 15° 25' o.l. til 16° o.l.	F.o.m. 16.5. t.o.m. 14.2.
Grimsbakken:	Hele året
Fra 69° 43' n.br. til 69° 47' n.br. (§ 4)	F.o.m. 1.11. t.o.m. 15.4
Fugløybanken:	
Fra 19° o.l. til 19° 30' o.l. (§ 4)	F.o.m. 1.11. t.o.m. 15.4.
I 1988: På Fugløybanken:	
Fra 19° o.l. til 19° 30' o.l., mellom 8 og 12 n. mil (§ 4):	F.o.m. 1.11. t.o.m. 15.5.

Finnmark fylke:

Mellom 4 og 6 n.mil. fra grunnlinjene:

Fra fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark til 22° 20' o.l. og fra 23° 40' o.l. til 28° o.l. (§ 5, 3. ledd)	F.o.m. 1.10. t.o.m. 14.3. I 1988 f.o.m. 1.10. t.o.m. 14.4.
Fra 22° 20' o.l. til 23° 40' o.l. og øst for 28° o.l. (§ 5, 3. ledd)	F.o.m. 1.10. t.o.m. 14.4. I 1988 f.o.m. 1.10. t.o.m. 14.5

Mellom 6 og 8 n.mil fra grunnlinjene:

Fra 22° 20' o.l. til 23° 40' o.l. (§ 5, 1. ledd)	F.o.m. 1.10. t.o.m. 15.4. I 1988 f.o.m. 1.10. t.o.m. 15.5.
Øst for 23° 40' o.l. og sør for en linje fra 8 mils grensen ved 23° 40' o.l. til 6 mils-grensen ved 23° 53' o.l. (§ 5, 1. ledd)	F.o.m. 1.10. t.o.m. 14.3. I 1988 f.o.m. 1.10. t.o.m. 14.4

Området begrenset av linjer trukket gjennom følgende punkter

(P 5, 2. ledd):

70° 35,6' n.br. 31° 12,5' o.l.	
70° 37,1' n.br. 31° 18,5' o.l.	
70° 51,1' n.br. 30° 31,5' o.l.	F.o.m. 1.4. t.o.m. 15.10
70° 47,6' n.br. 30° 21,4' o.l.	

I henhold til § 7 i foran nevnte kgl. resolusjon skal ved anvendelsen av forskriftene fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark innenfor 12 n.mil av grunnlinjen trekkes fra et punkt i Kvænangenfjorden. Dette punktet ligger midt på rettlinjen fra Svartskjær til Skuta på nordøsthjørnet av Arnøya (sjøkart nr. 93, 1965) i posisjon 70° 14,2' n.br. 21° 01' o.l. Fra nevnte posisjon trekkes en rett linje, rettvissende 340°, loddrett på 12 n. mils grensen til et punkt i posisjon 70° 42,4' n.br. 20° 31' o.l. (Sjøkart nr. 322, 1968).

J. 100/88 (J. 82/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REKETRÅLFISKE. STENGTE FELT PÅ HELGELANDSKYSTEN.

Fiskeridirektøren har den 5. august 1988 i medhold av Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungflisk bestemt:

I

I forskrift av 31. desember 1984 om reketrålfiske, stenging av felt på Helgelandskysten gjøres følgende endring:

§ 2 utgår.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

Det er forbudt å bruke reketrål i følgende områder i fjordene og på kysten av Helgeland.

§ 1

I et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 65° 05'	E 15° 00'
2. N 65° 05'	E 12° 01'
3. N 65° 17'	E 11° 55'
4. N 65° 30'	E 12° 29'
5. N 65° 35'	E 12° 31'
6. N 65° 35'	E 13° 00'

§ 2

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1985.

lilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1–15/5 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	9-15/5	16-22/5	pr. 23/5 1987	pr. 22/5 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 – Finnmark¹</i>											
Torsk	398	179	8 330	8 852	985	7 136	668	18	—	46	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	86	71	1 519	2 556	146	2 404	4	1	—	1	—
Sei	27	7	103	676	0	662	9	—	—	5	—
Brosme	11	9	116	79	1	33	40	4	—	—	—
Lange	0	—	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Blålange	—	—	1	0	—	0	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	44	41	231	274	112	161	1	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	34	17	42	252	3	249	—	—	—	—	—
Uer	41	28	565	565	280	285	0	—	—	0	—
Rognkjeks	7	7	17	24	—	—	—	—	—	24	—
Breiflabb	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	176	308	2 087	1 385	1	1 384	—	—	—	0	—
Annet og uspesif.	58	60	584	718	4	321	39	71	—	282	—
I alt	882	727	13 595	15 382	1 532	12 636	762	94	—	358	—
<i>Prissone 2 — Finnmark¹</i>											
Torsk	289	208	11 058	11 203	157	7 780	3 152	111	0	3	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	57	42	1 273	1 695	33	1 642	13	7	1	—	—
Sei	71	21	196	803	2	627	106	23	—	0	—
Brosme	9	9	312	302	17	0	219	65	0	—	—
Lange	0	0	2	9	0	0	8	0	—	—	—
Blålange	0	—	2	4	0	0	4	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	0	0	—	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	3	5	5	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	3	2	72	70	10	60	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	3	7	0	6	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	10	5	82	65	8	57	—	—	—	—	—
Uer	60	29	979	749	474	273	0	—	2	—	—
Rognkjeks	18	0	54	19	—	—	—	—	—	19	—
Breiflabb	—	—	0	0	0	0	—	—	0	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	29	12	955	147	23	124	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	55	14	432	679	122	1	74	215	—	267	—
I alt	600	343	15 421	15 758	852	10 616	3 576	422	3	290	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-15/5 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	9-15/5	16-22/5	pr. 23/5 1987	pr. 22/5 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 – Troms³</i>											
Torsk	350	316	19 954	22 098	768	7 026	14 201	100	1	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	53	76	1 660	3 366	400	2 792	163	6	5	—	—
Sei	31	31	577	1 568	48	1 105	382	30	—	3	—
Brosme	19	18	1 048	801	28	2	645	125	1	—	—
Lange	2	2	58	54	0	1	52	0	—	—	—
Blålange	0	1	30	28	1	0	28	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	8	8	7	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	27	74	546	454	74	380	0	—	—	—	—
Rødspette	—	—	4	6	6	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Steinbit	4	23	80	109	11	97	—	—	—	1	—
Uer	47	51	1 203	1 124	655	451	1	—	8	10	—
Rognkjeks	4	22	296	59	3	—	—	—	—	56	—
Breiflabb	0	0	3	1	0	1	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	22	421	4 979	1 820	119	1 693	—	—	—	8	—
Annet og uspesif.	79	153	2 655	2 458	636	235	154	461	—	973	—
I alt	639	1 190	33 101	33 959	2 758	13 786	15 624	723	15	1 052	—
<i>Priss. 4/5/6 — Nordland³</i>											
Torsk	497	277	22 323	19 941	1 643	10 195	7 189	828	85	1	—
Skrei	852	29	17 360	12 005	168	2 022	4 556	5 244	15	—	—
Hyse	235	72	3 544	5 810	1 311	4 233	57	62	144	3	—
Sei	346	145	5 482	4 849	384	2 887	1 356	209	7	6	—
Brosme	57	35	2 193	1 187	177	161	483	296	71	0	—
Lange	58	15	546	518	13	74	424	7	0	—	—
Blålange	2	3	133	72	5	4	62	0	0	—	—
Lyr	6	4	112	76	71	2	3	0	0	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	4	1	62	44	41	4	—	—	—	—	—
Blåkveite	22	74	222	379	179	199	2	—	—	—	—
Rødspette	0	0	13	12	10	2	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Steinbit	4	3	65	61	10	50	—	—	1	—	—
Uer	131	33	2 017	2 088	1 168	896	18	—	5	1	—
Rognkjeks	8	6	5	21	—	—	—	—	—	21	—
Breiflabb	1	0	17	12	7	5	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	6	52	328	299	162	108	9	—	—	21	—
Annet og uspesif.	222	97	6 280	5 576	2 052	1 134	57	803	—	1 529	—
I alt	2 449	847	60 704	52 954	7 402	21 976	14 217	7 449	329	1 581	—

lilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1–15/5 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	9-15/5	16-22/5	pr. 23/5 1987	pr. 22/5 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 – Trøndelag⁴</i>											
Torsk	48	52	1 697	1 285	444	146	565	116	13	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	17	17	302	328	248	78	—	—	1	—	—
Sei	63	45	2 092	1 160	254	358	256	292	1	—	—
Brosme	15	73	313	237	62	42	57	71	4	—	—
Lange	25	90	227	206	10	24	107	65	1	—	—
Blålange	7	17	86	51	6	14	31	—	0	—	—
Lyr	10	11	166	156	120	27	0	4	4	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	1	9	7	7	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	1	2	1	0	—	—	—	0	—
Uer	34	51	345	351	320	31	—	—	0	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	7	8	7	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	14	18	72	279	260	19	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	2	3	44	46	31	15	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	162	575	2 280	2 755	762	1 960	—	4	—	28	—
I alt	399	957	7 643	6 873	2 536	2 716	1 017	551	24	28	—
<i>Priss. 9 – Nordmøre⁵</i>											
Torsk	43	21	741	657	311	62	285	—	—	0	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	22	21	391	506	446	59	1	—	—	0	—
Sei	412	177	2 343	3 648	284	2 656	702	5	—	0	—
Brosme	24	139	1 103	534	28	0	496	10	—	—	—
Lange	23	51	352	231	4	4	222	—	—	—	—
Blålange	47	55	211	127	6	—	121	—	—	—	—
Lyr	5	2	35	47	44	3	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	2	2	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	8	12	10	2	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	0	0	2	2	—	—	—	—	—	—
Steinbit	2	1	11	13	7	5	—	—	—	—	—
Uer	31	66	300	374	308	63	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	0	7	9	8	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	171	107	265	831	93	714	—	—	—	24	—
I alt	782	641	5 776	6 997	1 559	3 570	1 829	15	—	25	—

Fisk brakt i land i tiden 1/1-15/5 1988 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til							
	9-15/5	16-22/5	pr. 23/5 1987	pr. 22/5 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fisketor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Vest Norges Fiske-</i>												
<i>salgslag avd. Hordaland</i>												
Torsk	2	1	203	75	29	7	39	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	—	—	25	46	14	32	—	—	—	—	—	
Sei	27	4	837	848	746	25	77	—	—	—	—	
Brosme	1	1	22	31	10	—	21	—	—	—	—	
Lange	—	2	9	17	4	—	13	—	—	—	—	
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lyr	1	—	7	33	33	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	2	2	1	1	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	1	2	—	2	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
Uer	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	1	6	1	5	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	1	52	104	104	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	3	1	23	55	55	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	34	10	1 184	1 220	998	72	150	—	—	—	—	
<i>Vest-Norges Fiskesalgslag</i>												
<i>avd. Sogn og Fjordane</i>												
Torsk	11	29	857	574	50	23	501	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	1	1	277	102	27	73	2	—	—	—	—	
Sei	125	262	5 171	4 399	2 800	502	1 097	—	—	—	—	
Brosme	145	130	1 140	718	66	—	652	—	—	—	—	
Lange	109	213	1 385	899	129	—	517	253	—	—	—	
Blålange	1	3	13	11	1	—	10	—	—	—	—	
Lyr	4	3	67	86	78	—	8	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	1	3	9	11	5	6	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	4	1	—	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	9	7	—	7	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	4	4	—	4	—	—	—	—	—	
Uer	2	3	77	16	6	10	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	1	1	19	9	—	9	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	21	19	342	286	286	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	1	63	10	—	10	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	2	11	183	101	1	62	—	—	—	38	—	
I alt	423	679	9 621	7 234	3 449	707	2 787	253	—	38	—	

Fisk brakt i land i tiden 1/1–15/5 1988 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til							
	9-15/5	16-22/5	pr. 23/5 1987	pr. 22/5 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Skagerakfisk S/L</i>												
Torsk	18	14	284	428	389	25	14	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	1	1	67	78	64	14	—	—	—	—	—	
Sei	17	15	263	277	192	81	3	—	—	—	—	
Brosme	0	0	10	10	3	0	7	—	—	—	—	
Lange	4	3	72	57	19	13	25	—	—	—	—	
Blålange	0	0	4	3	1	0	2	—	—	—	—	
Lyr	7	5	123	171	156	16	0	—	—	—	—	
Hvitting	0	0	7	5	2	3	—	—	—	—	—	
Lysing	1	2	30	30	30	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	0	8	7	7	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	0	8	4	4	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	1	1	33	32	32	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	1	1	3	5	5	—	—	—	—	—	—	
Uer	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	1	1	30	19	19	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	14	4	110	162	162	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	1	1	18	21	21	—	—	—	—	—	—	
Ål	1	1	1	2	2	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	0	0	11	15	15	—	—	—	—	—	—	
Reke	57	58	2 496	2 495	291	—	—	—	2 204	—	—	
Annet og uspesif.*	55	70	751	859	859	—	—	—	—	—	—	
I alt* inkl. sild	180	176	4 330	4 682	2 275	153	50	—	2 204	—	—	
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>												
Torsk	30	900	8 425	12 140	235	8 380	3 525	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	10	385	2 035	2 195	475	1 665	25	—	30	—	—	
Sei	110	910	18 090	8 240	1 445	3 115	3 415	260	5	—	—	
Brosme	335	470	1 755	1 525	5	125	1 375	—	20	—	—	
Lange	245	445	1 590	1 095	110	45	935	—	5	—	—	
Blålange	150	105	40	425	—	—	425	—	—	—	—	
Lyr	—	—	20	25	25	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	10	85	100	—	100	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	10	15	15	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	30	40	—	40	—	—	—	—	—	
Uer	140	175	570	605	190	415	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	280	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	5	5	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	5	5	5	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	10	10	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	1 288	410	—	410	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	—	20	634	1 080	5	1 060	15	—	—	—	—	
I alt	1 020	3 420	34 862	27 915	2 525	15 355	9 715	260	60	—	—	

FISKERIDIREKTORATET

Fiskerirettleder

I Nordland fylke er det ledig stilling som fiskerirettleder i Røst kommune. Røstlandet er kontorsted.

Søkere bør ha høyere utdanning eller distriktshøgskole med relevant fagkrets, fiskeri og/eller økonomi. Søkere med annen utdanning og god praksis kan også komme i betraktning.

Stillingen er ansvarskrevende og arbeidet er meget variert. Ifølge instruksene som er utarbeidet av Fiskeridepartementet, skal fiskerirettlederen gi veiledning og utføre forvaltningsoppgaver innen fiskeri og havbruk.

Stillingen lønnes etter statens regulativ:

Høyere akademisk utdanning fra ltr. 20-30, distriktshøgskole fra ltr. 17-23, uten akademisk utdanning fra ltr. 15-21.

Ved ledighet opprykk til ltr. 23 eller 24 etter konkurranse.

Brutto lønn pr. år:

Ltr. 24: kr 174.322, ltr. 23: kr 166.387, ltr. 21: kr 152.087, ltr. 20: kr 145.492, ltr. 17: 128.930, ltr. 15: kr 119.952.

Innplassering skjer etter utdanning og tidligere praksis. All offentlig og relevant praksis fra fiskerinæringen godskrives.

For lovbestemt medlemskap i Statens pensjonskasse trekkes 2% innskudd.

Søknad mrk. «49/88» med kopier av vitnemål og attester sendes til Fiskerisjefen i Nordland, boks 323, 8001 Bodø innen 10.09.1988.

Nærmere opplysninger om stillingen kan innhentes hos fiskerisjef Sven Olsen eller nestleder Arnljot Arntsen, tlf. (081) 25 711

Fiskets Gang

utgitt av Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 Bergen
Telefon (05) 20 00 70

- er det offisielle tidsskrift for norsk fiskerinæring
- inneholder stoff fra norske og utenlandske fiskeri
- gir deg detaljert statistikk over norsk fiske og fiskeeksport
- publiserer forskningsrapporter og resultat fra forsøksfiske
- gir deg oversikt over alle lover og forskrifter som berører norsk fiske
- koster 170,- innenlands og i Skandinavia, 300,- utenlands med ordinær post og 350,- sendt med fly. Fiskerifagstudenter får det for 100,- i året
- kommer ut hver 14. dag.

✂ Klipp ut og send til Fiskets Gang, Boks 185, 5001 Bergen..... ✂

Ja takk, jeg abonnerer på Fiskets Gang:

Navn

Adresse

Postnummer Poststed

Abonnementet løper til det blir stoppet.

JOSTEIN ROTTINGEN

1996